

Møte tirsdag den 19. desember kl. 10

President: K i r s t i K o l l e G r ø n d a h l

D a g s o r d e n (nr. 36):

1. Innstilling fra finanskomiteen om ny saldering av statsbudsjettet medregnet folketrygden 2000 (Innst. S. nr. 98 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 32 (2000-2001))
2. Innstilling fra finanskomiteen om Kredittmeldinga 1999 (Innst. S. nr. 97 (2000-2001), jf. St.meld. nr. 5 (2000-2001))
3. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000 (Innst. S. nr. 87 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 9 (2000-2001))
4. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 80/99 av 25. juni 1999 om endring av vedlegg VI om trygd til EØS-avtala (Innst. S. nr. 96 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 17 (2000-2001))
5. Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Irland, undertegnet i Dublin den 22. november 2000 (Innst. S. nr. 95 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 33 (2000-2001))
6. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Børge Brende og Erna Solberg om å instruere ligningskontorene i å fastsette ligningstakst på bolig til maksimalt 30 prosent av teknisk verdi eller observerbar markedspris (Innst. S. nr. 94 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:25 (2000-2001))
7. Forslag fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000 (Jf. Innst. O. nr. 23):
«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om forbud mot offentliggjøring av skattelister, i kombinasjon med en ordning med konsesjon for tilgang til skattelister ved konkret behov for informasjon om den enkelte skattyter.»
8. Forslag fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000 (Jf. Innst. O. nr. 24):
«Stortinget ber Regjeringen utforme et lovforslag som innebærer en speilvendning av avgiftsplikten for tjenester, uten at tjenester som i dag er unntatt blir avgiftspliktige.»
9. Forslag fra stortingsrepresentant Kristin Halvorsen på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000 (Jf. Innst. O. nr. 24):
«Stortinget ber Regjeringen nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå investeringsavgiften med sikte på en provenynøytral omlegging der man utvider avgiftsgrunnlaget og reduserer satsen.»
10. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 32):
«Stortinget ber Regjeringen sette ned et offentlig utvalg som skal utarbeide forslag til nye forbedrede og enklere regler for registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger (dvs. forslag til nytt kapittel 2 i lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v.). Utvalget skal ha representanter for næringsliv, regnskapsmiljøer og offentlige myndigheter.»
11. Forslag fra stortingsrepresentant Børge Brende på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 39):
«Stortinget ber Regjeringen snarest sørge for at forskjellsbehandlingen som er en følge av dagens tjenestepensjonssystem mellom AFP-pensjonister og øvrige førtidspensjonerte opphører.»
12. Forslag fra stortingsrepresentant Magnhild Meltveit Kleppa på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 39):
«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med forslag om foretakspensjon som ivaretar livslang utbetaling.»
13. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 39):
«Stortinget ber Regjeringen innen utgangen av februar 2001 fremme forslag som åpner for kollektivt investeringsvalg for engangsbetalt foretakspensjon samt med kollektivt investeringsvalg i innskuddspensjon, basert på Kredittilsynets forslag, samt finanskomiteens føringer i Innst. O. nr. 2 (2000-2001) om lov om innskuddspensjon.»
14. Forslag fra stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember (Jf. Innst. O. nr. 40):
«Stortinget ber Regjeringen utsette ikrafttredelse av eiendomsskatteloven § 8 til 1. januar 2002.»
15. Forslag fra stortingsrepresentant Bjørn Hernæs på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 34):
«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at det innføres en ordning i saker der unge i alderen 12 til 15 år begår straffbare handlinger, slik at konfliktrådsbehandling alltid skal gjennomføres i disse tilfellene med mindre fornærmede motsetter seg det eller annen reaksjon iverksettes.»
16. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 36):
«Stortinget ber Regjeringen snarest fremme lovforslag for Stortinget som skal inneholde forbud mot kastrering av gris. I en overgangsperiode, fra det nye lovforslaget blir vedtatt og frem til totalforbudet trer i kraft, skal det kun være veterinær som kan forestå

kastring av gris. Det må også legges til grunn at det ikke skal være unntak fra bestemmelsen om å nytte bedøvelse ved kirurgiske inngrep på gris og andre dyr hvor inngrepet kan påregnes å gjøre «mykje vondt.»»

17. Forslag oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 37):

«Stortinget ber Regjeringen vurdere en ordning med transportstøtte istedenfor uføretrygd i de tilfeller bevegelseshemming er eneste grunnen til uføretrygden, og der den uføre har mulighet til fast arbeid.»

18. Referat

Presidenten: Representanten Steinar Bastesen vil framsette et privat forslag.

Steinar Bastesen (TF): Jeg vil framsette et forslag om utredning av et lovforslag vedrørende vern i og ved sjøområder og implementering av bestemmelser om konsekvensutrendinger av et slikt forslag.

Presidenten: Representanten May Britt Vihovde vil framsette et privat forslag.

May Britt Vihovde (V): Eg vil på vegner av Jorunn Ringstad, Jan Sahl og meg sjølv fremja forslag om at brann- og redningstenestene ved Luftfartsverkets treningssenter blir samlokaliserte med Norges Brannskole.

Presidenten: Olav Gunnar Ballo vil framsette to private forslag.

Olav Gunnar Ballo (SV): Jeg vil fremme forslag om at vedtatte endringer på statsbudsjettet for 2000 under kap. 2790, post 72, Sykebehandling i utlandet, på gitte vilkår kan disponeres til sykebehandling i Norge.

Videre vil jeg fremme forslag om regulering av lov-messige rettigheter for transseksuelle.

Presidenten: Forslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at sakene nr. 1-6 behandles under ett – og anser dette vedtatt.

S a k n r . 1

Innstilling fra finanskomiteen om ny saldering av statsbudsjettet medregnet folketrygden 2000 (Innst. S. nr. 98 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 32 (2000-2001))

S a k n r . 2

Innstilling fra finanskomiteen om Kredittmeldinga 1999 (Innst. S. nr. 97 (2000-2001), jf. St.meld. nr. 5 (2000-2001))

S a k n r . 3

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000 (Innst. S. nr. 87 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 9 (2000-2001))

S a k n r . 4

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 80/99 av 25. juni 1999 om endring av vedlegg VI om trygd til EØS-avtala (Innst. S. nr. 96 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 17 (2000-2001))

S a k n r . 5

Innstilling fra finanskomiteen om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Irland, undertegnet i Dublin den 22. november 2000 (Innst. S. nr. 95 (2000-2001), jf. St.prp. nr. 33 (2000-2001))

S a k n r . 6

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Børge Brende og Erna Solberg om å instruere ligningskontorene i å fastsette ligningstakst på bolig til maksimalt 30 prosent av teknisk verdi eller observerbar markedspris (Innst. S. nr. 94 (2000-2001), jf. Dokument nr. 8:25 (2000-2001))

Presidenten: Det er ingen begrensninger i debattopp- legget utover det som er omtalt i forretningsordenen.

Dag Terje Andersen (A) (komiteens leder og ordfører for sak nr. 1): Det har ikke vært vanlig at det har vært mye diskusjon knyttet til det som er sak nr. 1 på dagens dagsorden, nysaldering av innværende års budsjett. Det er for så vidt litt synd, for det er store tall det er snakk om, og nysalderingen sier mye om hvordan den økonomiske styringen har vært i løpet av det året som snart er slutt. Denne gangen er det også store bevegelser. Det er økte kostnader på 6 milliarder kr, når vi holder ekstrebevilgningen til Gardermobanen og økte renter utenfor.

Det refererer seg delvis til de endringer som ble gjort i revidert budsjett og inndekt der, men også til de tiltak som senere har blitt satt inn i forhold til å kompensere kommunene for avsetning på grunnlag av utvidet ferie og det spesielt gode lønnsoppjøret for lærerne. I tillegg til det har man også betydelige beløp som en følge av veksten i folketrygdens utgifter.

Vi har reduserte inntekter fordi inntekter fra bankaksjesalg først blir bokført til neste år, men på den annen side har vi også store økte inntekter. Skatte- og avgiftsanslaget blir økt med 17,2 milliarder kr. Det er jo et stort beløp, og noen kan kanskje lure på hvorfor i all verden vi da må beholde de nivåene vi har på skatter og avgifter i Norge. Men grunnen til at inntektene har økt, er jo ikke at skatte- eller avgiftssystemet er endret, men at vi har

fått inn mer penger enn beregnet med de satser og nivåer som vi har. Dette er delvis på grunn av at regnskapet for 1999 ble høyere enn vi regnet med da vi behandlet nasjonalbudsjettet for 2000, altså at inngangen til året var høyere enn beregnet, delvis på grunn av at resultatet for ligningen av de etterskuddspliktige i 1999 gav det samme resultatet, altså at det ble høyere enn beregnet og inntektsført i år, og – ikke minst – på grunn av at pris- og lønnsutviklingen i år har vært noe høyere enn det man la til grunn. Når lønningene øker, øker naturlig nok også skatteinntektene.

Summa summarum ender nysalderingen denne gangen med at vi styrker budsjettbalansen med 3,8 milliarder kr, dvs. at det oljekorrigerte underskuddet blir redusert med 3,8 milliarder kr. I fjor da vi diskuterte nysalderingen, var det omvendt. Da var det en sprekk. Det var en økt bruk av oljepenger på 5,1 milliarder kr. I nysalderingen i år ser vi at den underliggende utgiftsveksten som var beregnet til 2 ½ pst., nå kan beregnes til 2 ¼ pst., dvs. at utgiftsveksten er noe redusert. Det gjør at forskjellen i forhold til fjorårets debatt – da det for en gangs skyld var ganske mange som holdt innlegg knyttet til nysalderingen – er ganske stor.

I fjor var et klart flertall i Stortinget kritisk til Regjeringens nysalderingsproposisjon, delvis fordi styringen gjennom året hadde redusert innstrammingseffekten av budsjettet fra 1 pst. til ½ pst., delvis fordi den underliggende utgiftsveksten økte fra 1 til 2 pst., og delvis fordi nysalderingen etter manges oppfatning ble brukt til å fylle på det man ikke hadde klart å få til for etterfølgende års budsjett. Det var på dette området den sterkeste kritikken kom. Både representanten Foss, representanten Hill-Marta Solberg og andre var i sine innlegg i fjor inne på hvilken betydning dette hadde for gjennomføringen av den vedtatte budsjettreformen fra 1997, og det var helt riktige og betimelige kommentarer. For skal intensjonen i den ansvarlighet som er lagt til grunn i budsjettreformen slik som vi nå praktiserer den, være realistisk, forutsetter det selvfølgelig at man ikke bruker nysalderingen til å fylle på det man ikke klarte å finne rom til ved den ordinære budsjettbehandlingen.

I år har vi altså holdt et nøytralt budsjett, som vedtatt. Den underliggende utgiftsveksten er redusert, og i nysalderingen er det ingen forsøk på å fylle på det man ikke fikk plass til i den ordinære budsjettbehandlingen for 2000, dvs. å finne på bevilgninger som gjøres overførbare, for å komme rundt de trange budsjetttrammer som man gjennom forhandlinger prøver å forholde seg til. Det er en kommentar i innstillingen som kan tyde på det motsatte. Det gjelder Luftforsvaret og bevilgningen på 123 mill. kr til kjøp av drivstoff, som vi kjøper fra våre allierte. Men det blir en aldeles feil sammenligning, fordi det faktisk er en bevilgning for inneværende år, det er en bevilgning som brukes i inneværende år, og det er en bevilgning som var planlagt og ville kommet uavhengig av det vedtatte budsjettet for 2001.

Det er to unntak fra budsjettet denne gangen. Det ene gjelder det Regjeringen foreslo når det gjaldt å inndra ikke-benyttede midler til bygging av nytt forskningsskip.

Et flertall foreslår at bevilgningen skal stå. Men dette er en post som er overførbar, og alle er kjent med at det beløpet ikke kommer til å bli brukt inneværende år. Det andre er den mye omtalte posten som gjelder operasjoner i utlandet. På det tidspunkt dette ble diskutert, var det ganske mange som innså at midlene ikke kunne benyttes fullt ut i år 2000, noe også anslag på regnskapet viser. Disse midlene er gjort overførbare. Men denne gangen er det i hvert fall slik at det fra Regjeringens side ikke er lagt fram nye tiltak og bevilgningsforslag i nysalderingen som følges av merknaden «kan overføres». Slik sett er jeg enig i at det ble rettet mye kritikk mot den runden vi hadde i nysalderingen i fjor.

Når man har det som bakgrunn, er det grunn til å gi ros til Regjeringen for både gjennomføringen av det økonomiske opplegget og nysalderingen og proposisjonen, slik den nå foreligger. Hadde det vært den samme regjering som hadde så stor forskjell fra forslaget i fjor til forslaget i år, ville jeg gratulert med utviklingen. Hovedforklaringen til den mer solide nysalderingsproposisjonen som vi har i år, er sannsynligvis at vi har byttet regjering.

Lars Gunnar Lie (KrF) (ordfører for sak nr. 2):

Kredittmeldinga for 1999 gjev ei god oversikt med informasjon om finansinstitusjonane sin situasjon, om verdipapirhandelen i 1999, om konkurransesituasjonen i marknaden for kommunale tenestepensjonsordningar, om verksemda til Kredittilsynet og verksemda til Noregs Bank, Statens Banksikringsfond og Statens Bankinvesteringsfond. Komiteen har teke dei fleste av desse informasjonane til orientering utan å ha ytterlegare merknader til dei.

Det er nokre få område eg i dette innlegget vil omtala litt nærare: Det første dreier seg om konkurranse for kommunale tenestepensjonsordningar. Eg har merka meg at departementet på generelt grunnlag legg stor vekt på at det skal vera tilstrekkeleg konkurranse innafor alle delar av forsikringsmarknaden, og at det bør sikrast ein velfungerande marknad også for kommunale tenestepensjonsordningar, samstundes som ein tek omsyn til hovudtariffavtalen. Eit særleg tilhøve i samanheng med kommunale pensjonsordningar er overføringsavtalen. Eg har merka meg at Overføringsutvalet vart sett ned i februar 1999 for å gjennomgå ulike sider ved denne avtalen. Ei av dei primære oppgåvene for dette utvalet har vore å fastsetja kriterium for kven som kan slutta seg til overføringsavtalen. Eg reknar med at departementet vurderer innstillinga frå Overføringsutvalet og gjev tilbakemelding til Stortinget så snart som mogeleg med tanke på dei tiltak som må gjerast i denne samanheng.

Det området komiteen i denne tilrådinga har konsentrert seg om å gje merknadar til, er oppfølging av Konkurranseflateutvalet. Det er ein samla komite som ser på finansnæringa som ei svært viktig næring i seg sjølv, som samstundes har mykje å seia for utviklinga av næringslivet generelt. Ingen har vel unngått å merka seg at strukturen i norsk finansnæring er i rask endring, og at nokre finansinstitusjonar med verksemd i Noreg i dei seinare åra har vorte dotterselskap eller filialar til utanlandske

finansinstitusjonar. Dette understrekar etter komiteen sitt syn at det er viktig at Hope-utvalet sine tilrådingar vert følgde opp. At komiteen er så klår i sine merknadar om dette, skuldast nok også at Hope-utvalet sine tilrådingar var samrøystes. Det overordna må vera at regelverk og rammevilkår for finansnæringa i Noreg skal vera tilsvarende det som er vanleg i andre land, og særleg dei landa ein konkurrerer mest med. Dette er også nedfelt i merknadane frå komiteen. Eg vil ikkje ta opp att dei konkrete områda som anten komiteen samla eller fleirtalet i komiteen har peika på, fordi det har sjølvstøtt Finansdepartementet alt merka seg. Det er kanskje litt spesielt at komiteen er så konkret i sine kommentarar på enkeltområde, men departementet må ta dette som uttrykk for engasjement frå komiteen si side for å få til regelverk og ordningar for denne næringa som gjer at finansnæringa kan utviklast vidare og utøva den viktige funksjonen den har i samfunnet vårt.

Verksemda til Noregs Bank har fått ein brei og oversiktleg omtale i meldinga. Komiteen tek denne informasjonen til orientering. Det er to område i administrativ samanheng som kan nemnast. Det eine dreier seg om at Den Kongelige Mynt vert skilt ut som eige aksjeselskap under Noregs Bank. I meldinga frå banken den 5. september 2000 går det fram at omlegginga finn stad på bakgrunn av at Den Kongelige Mynt dei siste ti åra har hatt stor næringsverksemd i tillegg til produksjon av mynt, og derfor var det naturleg at dette vart skilt ut som eige selskap, heilt eigd av Noregs Bank. Dette var også omtala i Stortinget i vår. Eg meiner å hugsa at det var i samband med revidert nasjonalbudsjett.

Det andre området i administrativ samanheng går på ny avdelingsstruktur der ein frå Noregs Bank si side har vedteke at ein skal leggja ned ein del avdelingar. Avviklinga av desse avdelingane vil verta gjennomført i løpet av første halvår 2001. Dette er administrative endringar som Noregs Bank sjølv har ansvar for å gjennomføra.

Når det gjeld verksemda til Noregs Bank elles, syner eg til årsmeldinga for Noregs Bank, som gjev ein utfyllande gjennomgang av verksemda. I tillegg vil eg peika på Noregs Bank sitt arbeid med å avgrensa risikoen for problem i tilknytning til betalingssystema. Noregs Bank har fått større fullmakt til å sikra at betalingssystema er organiserte slik at omsynet til finansiell stabilitet vert ivareteke gjennom lov om betalingssystem, som vart vedteken i Stortinget i fjor. Noregs Bank har konsesjons- og tilsynsansvar for skiping og drift av interbanksystem, som er system som byggjer på felles avtale for avrekning, oppgjer eller overføring av pengar mellom kredittinstitusjonar. Det er i meldinga gjort greie for arbeidet med betalingsmiddel og betalingsformidling. Det same gjeld banken si oppgåve som rådgjevar i samband med penge-, kreditt- og valutapolitikken og det statistikkarbeidet og dei kontrolloppgåvene som banken utfører. Eg vil med dette tilrå innstillinga frå komiteen.

Så nokre få merknader i tilknytning til sak nr. 1. Komiteleiaren gjorde i sin gjennomgang eit poeng av skilnaden mellom nysaldering i fjor og nysaldering i år. Eg trur at skilnaden relativt enkelt kan reduserast til skilnaden

i pris på olje i fjor og i år. Det forklarar svært mykje av dei store endringane som er mellom desse to nysalderingane og innstillingane.

Så er det eit område som eg vil omtala litt spesielt, og det var også komiteleiaren inne på. Det gjeld komiteen sine merknader på side 11 og 12 når det gjeld fiskeriforskning og bygging av nytt havforskningsfartøy. Komiteen viser her til kva ein samla kyrkje-, utdannings- og forskningskomite sa. Eg siterer:

«... det er av avgjørende viktighet for fiskeriforskningen at bygging av G.O. Sars ikke blir utsatt.»

Dei sa også:

«En eventuell utsettelse vil trolig ikke medføre noen innsparing totalt sett».

Når det er ein samla forskningskomite som seier dette, og eit fleirtal i finanskomiteen no gjentek det og vil at beløpet skal stå, er det nettopp for ikkje å avskjera høvet til å kunna inngå kontrakt i inneverande tilbudsrunder. Vi fann det ikkje naudsynt å påleggja Regjeringa å teikna kontrakt, men dei har no høve til det, og eg ber dei merka seg at det er eit sterkt ønske om at dette prosjektet vert realisert.

Presidenten: Dag Terje Andersen har bedt om ordet utenom tur for å framsette et forslag.

Dag Terje Andersen (A): Takk for det, president. Det er egentlig ikke slik at jeg har bedt om det, men jeg er blitt sterkt oppfordret til å ta ordet. Grunnen til det er at jeg skal ta opp det mindretallsforslag som står i innstillingen om nysaldering, det mindretallsforslag som gjelder nettopp det temaet som representanten Lie nå var inne på knyttet til forskningsskipet.

Presidenten: Språkbruken er slik her i huset, at det blir slik det nå ble. Selv om det er helt riktig at Dag Terje Andersen ble sterkt oppfordret til å sette fram sitt forslag, har han altså på stortingspråket «bedt om å få ordet».

Dag Terje Andersen har tatt opp det forslaget han refererte til.

Per Erik Monsen (Frp) (ordfører for sak nr. 6): Fremskrittspartiet var en del av komiteflertallet som i sin omtale av Hope-utvalgets utredning i innstillingen til revidert nasjonalbudsjett 2000 understreket viktigheten av at oppfølgingen av utvalgets tilrådingar skjedde så raskt som mulig, som bad Regjeringa gi arbeidet med Konkurransflateutvalgets rapport høyeste prioritet, og som også bad Regjeringa senest i nasjonalbudsjettet for 2001 om å legge frem en redegjørelse om foretatte regelendringer og videre fremdrift i arbeidet med rapporten.

I nasjonalbudsjettet ble det ikke gitt noen slik redegjørelse, men av den kortfattede redegjørelsen i kredittmeldingen går det fram at det etter behandlingen av revidert nasjonalbudsjett bare er gjennomført én regelendring som kan knyttes til oppfølgingen av Konkurransflateutvalgets rapport.

Både omtalens omfang og innhold er etter Fremskrittspartiets syn skuffende, og viser at departementets

(Monsen)

uttalelser i kredittmeldingen om at departementet legger vekt på en rask oppfølging, og at arbeidet er gitt høy prioritet i departementet, er, for å si det svært forsiktig, noe overdrevet. Fremskrittspartiet har derfor sett seg nødt til, sammen med Høyre, å fremme forslag om at Regjeringen i løpet av mars 2001 legger frem saker på fire ulike områder.

EU har fastsatt 2005 som tidsfrist for etablering av et mer integrert finansmarked i Europa og har laget en omfattende handlingsplan på mer enn 40 punkter, som vil gi store endringer i gjeldende EU-regelverk, eller ny lovgivning. Dette er gjort med sikte på å bygge ned eksisterende hindringer for grenseoverskridende virksomhet, samtidig som forbrukerhensyn ivaretas. Det er aktuelt å la denne virksomheten i større grad skje basert på hjemlandets regler. Sannsynligheten taler for at innen kort tid vil så mye som en tredjedel av det norske bankmarkedet være dekket av institusjoner som er forankret i internasjonale finanskonsern. De vil ha mulighet til å tilpasse sin virksomhet til rammebetingelser og tilsyn som ligger utenfor norsk regelverk. Fremskrittspartiet mener derfor at det er nødvendig at norsk regelverk og tilsynspraksis så raskt som mulig tilpasses det som er vanlig i andre land i EØS-området, for at norskbasert finansiering skal kunne være konkurransedyktig i et marked med stadig sterkere internasjonal konkurranse.

Så noen korte merknader til sak nr. 6 på dagsordenen.

Dokument nr. 8:25 dreier seg om forslag om å instruere likningskontorene om å fastsette likningstakst på bolig til maksimalt 30 pst. av teknisk verdi eller observerbar markedspris.

Bakgrunnen for forslaget er dagens takseringssystem som gir store og vilkårlige forskjeller i likningstakst, selv for like boliger innenfor samme boligområde, og at gjennom økt takstgrunnlag som følge av et prosentvis anslag, økes urettferdigheten ytterligere.

Komiteens flertall viser til brev fra finansministeren, der det bl.a. går frem at Finansdepartementet arbeider med oppfølging av Stortingets vedtak til nye takseringsregler, men at det ennå ikke er tatt stilling til de nye reglene. Flertallet tilrår at forslaget vedlegges protokollen.

Mindretallet, Fremskrittspartiet, Høyre og representanten Bastesen, slutter seg til forslagsstillernes vurderinger og anbefaler forslaget vedtatt.

Jeg tillater meg med dette å ta opp mindretallsforslaget i innstillingen til sak nr. 6.

Presidenten: Per Erik Monsen har tatt opp det forslaget han refererte til.

Børge Brende (H): Temperaturen i norsk økonomi har holdt seg høy i hele år. Derfor er det bra at budsjettpolitikken er opprettholdt gjennom budsjettåret, at man har forholdt seg til et nøytralt budsjett, og at det også er resultatet som vi nå har på bordet i dag. Men det synes som om dagens høye oljeinntekter dekker over de fleste underliggende svakheter ved norsk økonomi, samtidig som det skapes urealistiske forventninger om hva oljepengene kan utrette.

Mens verdenshandelen vokser med 13-14 pst. i år, øker eksporten fra det norske fastlandet trolig med bare 4 pst. i volum. Resultatet er tap av markedsandeler. Eksporten fra det norske fastlandet har en økning, men volumøkningen er ikke i takt med økningen i verdenshandelen, viser anslag fra Eksportrådet som nå er kommet. Særlig er stagnasjon i eksporten av teknologiprodukter for annet år på rad bekymringsverdig. Og vi vet jo at i europeisk sammenheng er Norge helt på bunn. Mens denne andelen av den samlede eksporten nå utgjør nærmere 50 pst. i Sverige og Finland, så er den på 10 pst. i Norge. Det er jumboplass, og dette må det selvsagt gjøres noe med.

Vår konkurranseutsatte sektor har en svakere markedsutvikling enn i andre land, og neste år kan med andre ord bli enda vanskeligere for Norge. Disse underliggende problemene har ikke Regjeringen adressert. Som Regjeringen selv skriver i St. prp. nr. 32:

«Bedringen i budsjettbalansen kan i hovedsak tilskrives 17,2 mrd kroner i økte skatte- og avgiftsanslag siden salderingen av statsbudsjettet.»

Nå utgjør skatter og avgifter 48 pst. av økonomien i Fastlands-Norge. Vi er på topp i Europa, sammen med bl.a. Sverige. Jeg tror at i årene som kommer, er *det* den store utfordringen hvis vi skal greie å beholde vekstkraften i norsk økonomi. Vi må gjøre noe med strukturpolitikken. Det er selvsagt viktig at vi greier å holde et nøytralt budsjett, men å ta innstramminger i økonomien gjennom økte skatter og avgifter, som flertallet har valgt også for neste år, er feil strategi. Man må gjøre noe med tilbudssiden og strukturpolitikken, øke tilgangen på arbeidskraft og effektivisere offentlig sektor. Det at man foretar tilstramminger i privat sektor når vi ser at markedsandelene og konkurransevnen til privat sektor svekkes for tredje år på rad, er feil strategi.

I Stortinget snakker vi veldig flott om det nøytrale budsjett, og komitelederen er jo veldig fornøyd med at Regjeringen greide å holde på nøytraliteten, men jeg hørte ikke ett ord om at Norges eksportandel øker mindre enn i Europa for øvrig, og at andelen av høyteknologiekseport faller kraftig. Hvilken strategi har Regjeringen for å møte den type utfordringer, som vil svekke vårt velferdsgrunnlag på lengre sikt? Det kunne det være interessant å få høre noe mer om.

Når det gjelder sak nr. 6, som dreier seg om boligbeskatningen, er jeg veldig skuffet over at flertallet ikke er villig til å lage en sikkerhetsventil for dem som blir behandlet veldig urimelig i det nåværende boligtakseringssystemet. Da Stortinget våren 1997 behandlet forslag til nytt boligtakseringssystem, var det den daværende regjeringens intensjon at det nye takseringssystemet skulle legges til grunn for likningsåret 2000. Grunnen til at det var hast med å få et nytt takseringssystem på plass, var som komiteen skrev i Innst. S. nr. 143 for 1996-97:

«Flertallet viser til at det derfor er et påtrengende behov for avklaring av takstgrunnlaget slik at likeartede boliger over hele landet verdsettes noenlunde likt. Dagens takseringssystem er høyst utilfredsstillende, og må erstattes av et bedre system.»

Det var et vilkårlig system, hvor like boliger ble behandlet ulikt innenfor samme boligområde. Hva har skjedd etter at Stortinget kom med denne innstillingen våren 1997? Jo, takstgrunnlaget er økt ytterligere, slik at ulikhetene også har økt.

Det er en vanskelig oppgave å lage et nytt og rettferdig takseringssystem. Fra Høyres side har vi gått inn for en avvikling av fordelsbeskatningen ved å bo i egen bolig, og jeg må si at jeg er veldig overrasket og skuffet over at man etter å ha utsatt dette år etter år ikke er villig til å gå inn for en liten sikkerhetsventil, at ingen skal ha et takstgrunnlag som overstiger 30 pst. av markedsverdien. Vi har sett eksempler, bl.a. på NRK i høst, som viser at en leilighet i Trøgstad kan ha en takst som utgjør 130 pst. av markedsverdien på leiligheten, samtidig som vi ser andre eksempler hvor man har et takstgrunnlag på 10 pst. av den reelle verdien. Hvorfor er ikke flertallet villig til iallfall å si at ingen skal ha en likningstakst som overstiger 30 pst. av markedsverdien, inntil vi får et nytt takstgrunnlag på plass? Det er så enkelt som å stemme for det forslaget som ligger her om en instruksjon til likningskontorene, slik at man kan få en klageadgang. Jeg kan ikke fatte og begripe at stortingsflertallet med åpne øyne ønsker å bevare et system hvor like boliger behandles ulikt innenfor samme boligområde. Det må ha gått prestisje i denne saken når man nå nekter å gå inn for et så forsiktig forslag, en sikkerhetsventil, i påvente av det nye takseringssystemet.

Til slutt vil jeg si et par ord om det forslaget som Venstre og Kristelig Folkeparti står bak, og som har fått tilslutning fra Fremskrittspartiet og Høyre, knyttet til at Regjeringen får en frist når det gjelder å fremlegge et nytt boligtakseringssystem. Jeg synes det er et fornuftig forslag, og derfor er jeg overrasket over at ikke flere kunne slutte seg til det. Det er greit å få et nytt boligtakseringssystem foreslått fra Regjeringen før valget, slik at man vet hva man har å forholde seg til, og slik at vi kan få en skikkelig diskusjon om det i Stortinget i løpet av våren. At Senterpartiet åpenbart har hoppet av fra de to andre sentrumspartiernes forslag, synes jeg er skuffende, for hadde ikke Senterpartiet gjort det, hadde det blitt flertall i Stortinget for å få et nytt takseringssystem på plass før valget. Det kan jo hende at statsråden kommer med boligtakseringssystemet uansett – det er selvsagt å håpe – slik at vi får se kortene og raskere kan få et mer rettferdig takseringssystem på plass. Men jeg vil advare mot å tro at man gjennom en millimeterrettferdighet og Lundteigenmodell kan løse alle de problemene som ligger i dagens boligtakseringssystem. Det enkleste er selvsagt å avvikle hele den urimelige beskatningen.

Øystein Djupedal (SV): Jeg la merke til at komiteens leder sa at nysalderingen først og fremst var et uttrykk for økonomistyringen i departement og regjering, og at den nå var blitt vesentlig bedre siden den forrige regjeringen vi hadde, fordi den nå viser et betydelig pluss, mens sist viste den et betydelig minus. Dette er, for å si det mildt, en betydelig overdrivelse, og det er ikke det denne saken egentlig dreier seg om.

Det nysalderingen viser, er at situasjonen i norsk økonomi er veldig god. Vi har altså økte inntekter fra olje- og gasssektoren bare i form av skatter og avgifter på over 26 milliarder kr, i tillegg har vi økte inntekter fra Fastlands-Norge, også i form av skatter og avgifter, på 17 milliarder kr. Vi har altså fått 43 ekstra milliarder kroner ut fra det samme skatte- og avgiftsregimet i løpet av det året vi er inne i. Det betyr, og det er jo en god ting, at norsk økonomi går godt. Vi har høy aktivitet i økonomien, og de aller fleste har det rimelig greit. Men det dette viser, er jo at et par av de store utfordringene norsk økonomi står overfor, den pengerikeligheten som vi har, er jo det som til sjuende og sist ofte faktisk er et problem, fordi disse pengene kan vi altså ikke bruke i norsk økonomi hvis ikke temperaturen skal bli for høy, som det heter. Og en av de største utfordringene vi står overfor, er da hvordan vi skal få flere ledige hender i arbeid, slik at flere av disse pengene kan fases inn i norsk økonomi for å skape velferd, slik at vi ikke trenger å sette så mye penger på utenlandske bankkonti. Så denne regjeringens hovedutfordringer, sett fra SVs ståsted, er: Hvordan sørger vi for at mange av de som i dag ikke har arbeid, får arbeid? Og hvordan sørger vi for at mange av de som i dag er undersysselsatt, får mer sysselsetting? Hvordan klarer vi i det hele tatt å frigjøre ressurser, enten gjennom arbeidsinnvandring, i den grad Norge kan absorbere det, eller på annet vis sørge for at vi klarer å møte de store velferdsreformene som Stortinget har vedtatt?

Problemet er ikke lite penger; tvert imot er problemet for få hender, og det er et langt større problem, som jeg håper Finansdepartementet og Regjeringen tar alvorlig.

Nysalderingen viser i hvert fall at pengerikeligheten er stor. Bare i løpet av ett år, som sagt, er det ytterligere 43 milliarder kr i tillegg til de store inntektene som kommer fra olje, utenfor dette budsjettet. Og det viser først og fremst én ting, at økonomistyring som et begrep er svært vanskelig. Her er nesten samtlige poster på skatte- og avgiftsanslagene endret i forhold til det som var Regjeringens anslag, så det er vel å ta munnen litt for full å si at dette har noe med økonomistyring å gjøre.

Primært dreier dette seg om en høy dollarpris og en høy råvarepris på olje, som også komiteens medlem Lars Gunnar Lie var inne på. I all hovedsak skyldes jo de 26 milliarder kr ekstra vi har fått fra oljesektoren, nettopp disse to enkeltforholdene.

Det det også etter mitt skjønn viser, er at vi har et uforvarlig høyt oljeutvinningstempo, som vi med fordel burde ha slakket ned på, både av økologiske grunner og – ikke minst – av økonomiske grunner. For når dette høye oljeutvinningstempoet med den høye oljeprisen vi har, bidrar så sterkt til presset i norsk økonomi, er det i seg selv også en svært usunn ting. Det sies nå senest fra Statistisk sentralbyrå at en av årsakene til at norsk økonomi gikk av hengslene for bare få år siden, var at vi hadde et investeringsnivå i oljesektoren på over 70 milliarder kr i løpet av et år. Oljeutvinningstempo og investeringstempo henger veldig tett sammen, slik at et lavere oljeutvinningstempo også vil bidra til et lavere investeringstempo,

som for den norske fastlandsøkonomien ville være meget sunt.

La meg bare også knytte et par kommentarer til kredittmeldingen, og berøre et punkt som de færreste andre har berørt, nemlig salget av DnB-aksjer, som Stortinget tidligere har vedtatt. Det som har skjedd gjennom dette året er at Norge i større grad enn tidligere har blitt et filialland, og det er trist. Særlig av kredittinstitusjonene har vi nå bare én stor forretningsbank igjen, og det er DnB. Senest i går godkjente departementet, etter hva jeg forstår, Meritas salg av Kreditkassen, som gjør at vi nok en gang blir et filialland for en stor kredittinstitusjon. Tidligere har også Fokus Bank blitt solgt til utlandet, som også etter mitt skjønn har vært en tragedie for Norge. Det gjør at de aksjene staten eier i DnB, bør være på statens hender. Dette er en fornuftig pengeplassering, men også en fornuftig måte å sørge for at hovedkontor og tilliggende herligheter forblir i Norge. Kreditkassen ble altså solgt til utlandet, i dette tilfellet til en svensk-finsk bank – uten at banken overhodet var til salgs. Det var altså en svensk-finsk bank som rett og slett la inn et bud på en bank som ikke var til salgs, og stortingsflertallet lot seg altså presse i kne av et fristende bud.

Dette gjør meg svært urolig, for det kan jo i neste omgang bety at bare det kommer en eller annen utenlandsk institusjon og byr på DnB, så vil også stortingsflertallet her si at denne banken er til salgs – la oss bare selge den ut.

Finansinstitusjoner er altså ikke som alminnelige pølsebuer. Det er viktig for en nasjon å ha finansinstitusjoner som er nasjonalt forankret. Og i den grad vi hadde hatt private kapitalister som kunne ha fylt denne rollen, så gjerne for meg, men det har vi altså ikke, og derfor er staten nødt til å fylle den rollen for å sørge for et nasjonalt eierskap til store kredittinstitusjoner. SV ønsker derfor at DnB-salget ikke skal foretas. Vi ønsker at DnB skal forbli på statens hender som en vanlig kommersiell forretningsbank med et langsiktig trygt eierskap forvaltet av staten. DnB kan i dag på akkurat samme måte som enhver annen institusjon opptre kommersielt, men har altså den langsiktigheten i sin aksjestruktur som etter SVs mening er fornuftig.

Jeg vil også knytte et par kommentarer til «G. O. Sars», som flere har vært inn på. «G. O. Sars» er et viktig forskningsfartøy, som må bygges. Dette burde ha vært realisert for lenge siden. Av ulike årsaker har dette ikke latt seg gjøre. Både for norsk maritim forskning og også for de miljøene vi har innenfor maritim forskning i de ulike universitets- og forskningsinstitusjonene, er dette viktig. At denne bevilgningen gjøres overførbar, er viktig, men det er særlig viktig at departementet nå inngår kontrakt knyttet til bygging av «G. O. Sars», for det er det som er det aller viktigste.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Børge Brende (H): Jeg hadde overhodet ikke tenkt å ta replikk på hr. Djupedal. Men jeg ble veldig nysgjerrig da han i sitt innlegg sa at salget av Fokus Bank har vært en tragedie for Norge. Jeg lurer på om representanten

Djupedal kan utdype hvilke tragiske følger det har fått for Norge at Fokus Bank har fått inn en dansk eier, fortsatt har hatt sitt hovedkontor i Trondheim, har ekspandert som en viktig forretningsbank og har økt konkurransen i det norske markedet. Jeg vil også spørre representanten Djupedal om han ikke er litt bekymret for en inflatering av begrepet «tragedie» gjennom sin kommentar. Hvilket vokabular vil han da reservere for de virkelig tragiske hendelsene?

Øystein Djupedal (SV): Jeg synes det er en tragedie at dette rike, mangfoldige landet vi har, tappes for viktige hovedkontorfunksjoner innenfor viktig næringsvirksomhet, deriblant bank- og finansnærings.

For tre år siden var det et samstemming storting som mente at vi skulle ha tre ulike forretningsbankmiljøer, ett sågar lokalisert utenfor Oslo. Vi har hatt Fokus Bank i Trondheim, og vi har hatt DnB og Kreditkassen her i Oslo. Etter den tid har stortingsflertallet renonsert. Først solgte vi Fokus Bank til Den danske Bank, som betyr at Trondheim ikke lenger har hovedkontoret for en viktig finansinstitusjon, men tvert imot har en filial av en dansk bank.

Så har vi – som jeg var inne på i mitt hovedinnlegg – solgt Kreditkassen, som gjorde at Kreditkassen nå er en filial av en annen nordisk bank. Det eneste vi har igjen innenfor forretningsbankstrukturen av banker av litt størrelse, er DnB.

Det som har skjedd etter at Den danske Bank overtok Fokus Bank, er senest at Fokus Bank nå nedbemanner i Trondheim, noe som skyldes at hovedkontoret i Danmark mener at resultatet er for dårlig. Det betyr at vi får en nedtrapping av denne for Midt-Norge viktige banken og av alle de funksjoner den fyller. For den fyller på en måte en funksjon der Kreditkassen og DnB ikke er like sterke. Selv om Børge Brende ikke liker ordet tragedie, må jeg si at jeg synes dette er en tragedie.

Men det som først og fremst er tragisk, er at dette er bare ett eksempel på en utvikling over tid, der Norge mister flere og flere av sine viktige industri- og næringslivslokomotiv, som kjøpes opp av utlendinger og flyttes ut. Så sitter vi igjen her, uten å ha de viktige beslutningsstrukturene i Norge. Dette er en utvikling som burde bekymre langt flere enn SV, for det er faktisk en tragisk utvikling. Siden vi akkurat nå diskuterer bank og finans, har dette vært tema. Men hvis vi ser på hva som har skjedd innenfor norsk næringsliv bare det siste året, vil vi se at Norge i stigende grad blir et filialland. Det siste eksemplet var at Pharma, som har vært et norsk farmasøytisk lokomotiv i årevis, nå tillates, gjennom de konsesjonsbestemmelsene vi har, å flytte hovedkontoret bort fra Oslo. Vi får altså nok en gang en ren fabrikk igjen i Norge – for noen år, inntil den også sikkert flyttes.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Terje Johansen (V): Jeg vil gjerne begynne der forrige taler slapp. Det gjelder byggingen av «G.O. Sars».

Det er etter Venstres oppfatning av meget stor betydning at det nå settes i gang bygging av dette havforsk-

ningsfartøyet så fort som mulig. Etter at vi har sett at kvotene i Nordsjøen er halvert og at det er stor strid om bestandene i Barentshavet, burde det være en selvfølge at Norge, ikke minst med sine økonomiske ressurser, bygger dette skipet snarest.

Jeg vil bare anmerke til det som representanten Dag Terje Andersen hevdet her – han trodde det ville bli en utsettelse fordi kontrakt ikke kunne inngås i år, slik sentrumsregjeringen hadde forutsatt – at det synes jeg i så fall er blodig synd, for dersom man ikke tegner kontrakt nå, vil det kunne føre til at havforskningsfartøyet ikke vil bli bygd på flere år. Situasjonen ved norske verkfartøyer vil bli helt annerledes enn da sentrumsregjeringen gikk inn for dette. Min anmodning til Regjeringen er at man vurderer det anbudet som foreligger, og forsøker å få tegnet kontrakt nå, mens man har tid. Det er riktig at skipet ble ca. 100 mill. kr dyrere enn forutsatt. På den annen side er jeg temmelig sikker på at om man sender det ut på en ny anbudsrunde, blir det i alle fall ikke billigere, snarere tvert om.

Så litt om kredittmeldingen. Høyre og Fremskrittspartiet har fremmet flere forslag om oppfølging av Konkurransflateutvalget. På Venstres vegne kan jeg si at vi stort sett er enig i mye av det som Hope-utvalget har foreslått, men vi vil vente til Regjeringen nå legger fram sine forslag. Jeg vil anmode finansministeren om ikke å sitte og vente til alt fra Banklovkommisjonen og i Hope-utvalget er utredet, for så å legge det fram samlet.

Det bringer meg tilbake til representanten Djupedal innlegg, hvor han snakket om Norge og filialiseringen. Han har helt rett i at finansnæringen er blodåresystemet i norsk næringsliv, og at vi må ha et levende og konkurransedyktig finansvesen i Norge, med hovedkontorer i Norge. Som saksordfører for fusjonen mellom DnB og Postbanken må jeg si at noe av intensjonen bak sammenslåingen var å få en sterk norsk enhet og samtidig beholde 33 1/3 pst. eierskap på statens hånd for å sikre hovedkontorfunksjonen. At andre enkeltbanker kommer på utenlandske hender, anser ikke Venstre for å være noen tragedie, tvert om sikrer det konkurranse, som vi tror norsk næringsliv har godt av.

Men én ting var litt overraskende i kredittmeldingen: Regjeringen nevner ikke sparebankene og Gjensidige NORs søknad om omdanning til aksjeselskap med et eneste ord. Det må jeg si jeg finner litt skuffende, for Regjeringen vet at den har flertall i dette storting for å si nei til en søknad om omdanning til AS. Når man ikke fremmer forslag om å si nei, lurer jeg på om man da tenker helt annerledes. Men det vil jeg advare sterkt imot, for i det øyeblikket man omdanner Gjensidige NOR – og jeg vil jo tro at man av hensyn til konkurransen ikke bare kan la det gjelde for Gjensidige NOR, men for hele sparebanksystemet – har man gjort sparebankene til gjenstander for mulige «take overs», som det heter på godt finansspråk. Det vil være den store tragedien for norsk næringsliv. Dette er kanskje den saken som betyr mest for det desentrale næringslivet vi har i Norge, av alle de saker som vi har stått overfor når det gjelder finansnæringen i fremtiden. Så jeg vil sterkt anmode finansministeren om å bringe denne saken fram så snart som mulig,

slik at vi kan få skapt ro om dette, for dersom Arbeiderpartiet ønsker å bli tatt alvorlig når de snakker om distrikter, distriktutbygging og desentralt næringsliv, bør de sørge for at denne saken kommer fram mens de vet at de har flertall i denne sal.

Så noen ord om fordelsbeskatningen for egen bolig. Venstre har hatt som mål «å fjerne fordelsbeskatningen», og vi vil fortsette å ha det, men når vi ikke går inn på forslaget fra Høyre og Fremskrittspartiet, er det fordi vi har regnet med at boligtakseringsforslaget fra Regjeringen kommer før sommeren. Da å begynne å lage interimregler, må jeg si at jeg ikke fant noen grunn til, særlig ikke når Regjeringen ikke vil det selv. Litt respekt har vi jo for det å sitte i regjering.

Det at man fra Arbeiderpartiets side avviser å gå inn på å sette en tidsfrist, er litt merkelig, for meg bekjent lå dette forslaget temmelig nær ferdigbehandlet i Finansdepartementet. Det at man da ikke kan bringe det fram før valget, gjør meg en smule mistenksom, for det kan tyde på at det er et litt stygt dyr som ligger der. Nå husker jeg jo det dyret som Lundteigen skapte, og jeg forstår for så vidt at det ikke bør slippes ut i friluft uten videre, men det burde være mulig å få denne saken fram for Stortinget før valget, slik at folk vet hva de har å holde seg til når det gjelder beskatning av hus og hjem i fremtiden.

Odd Roger Enoksen (Sp): Først noen ord om kredittmeldingen. Representanten Øystein Djupedal har helt åpenbart et godt poeng i forhold til den strukturendring vi har sett innenfor norsk finansvesen de siste årene, hvor vi har fått en betydelig filialisering, en filialisering som jeg også tror på sikt vil være uheldig for norsk næringsliv. Jeg føler meg helt overbevist om at med et næringsliv som så til de grader er både ressurs- og konjunkturavhengig, vil et bankvesen som er avhengig av beslutninger i andre land, ikke være i stand til å takle de utfordringer som f.eks. fiskerinæringen får med jevne mellomrom i situasjoner med dårlig ressurstilgang.

I så måte har også Terje Johansen et poeng i at norske sparebanker er den viktigste bidragsyteren til kredittgivning i områder hvor man har et sårbart næringsliv som er utsatt for nettopp denne type ting, og hvor lokal kunnskap, lokal forankring og ikke minst kunnskap om det næringslivet man skal betjene, er avgjørende for å finne løsninger som næringslivet kan leve med. Men de endringer vi nå ser i bankstrukturen, gjør at det er nødvendig å se på konkurransevilkårene. I utgangspunktet ønsker også Senterpartiet å ha et sterkt nasjonalt eierskap til bankene, og jeg støtter derfor forslaget om å se spesielt grundig på enkelte sider ved Konkurransflateutvalgets innstilling nettopp med tanke på ikke å forverre konkurranseforholdene for de norske bankene ytterligere i forhold til de som er filialisert eller er blitt utenlandsk eid. Det er bakgrunnen for at Senterpartiet støtter flertallsmerknaden om å gå grundig inn på enkelte sider ved Konkurransflateutvalgets innstilling.

Så noen ord om sak nr. 6. Det er en komplisert sak som har gått over lang tid, og det er helt riktig som representanten Johansen sier, at saken om boligtaksering mer

eller mindre lå ferdig fra sentrumsregjeringens side i vår. Jeg antar at det derfor ikke skulle være nødvendig for Regjeringen å bruke spesielt lang tid på å få lagt fram denne saken. Jeg antar at det fra Arbeiderpartiets side definitivt ikke har ligget noe ønske om å skyve dette ut til over valget, og jeg vil derfor bare be finansministeren bekrefte at saken om nytt takseringssystem vil bli lagt fram i løpet av våren 2001. Senterpartiets utgangspunkt er selvsagt fortsatt at man ikke skal betale boligskatt for vanlige boliger. Det er fortsatt et prinsipp for oss at man skal ha en likebehandling uansett hvor boliger er plassert, og det grunnlaget som vedtaket fra våren 1997 bygde på, står selvsagt fortsatt ved lag fra vår side. Det innebærer betydelige skattelettelser for folk flest. Det betyr også at boliger med vanlig standard ikke vil bli beskattet, og jeg går ut fra at det også er de prinsippene som blir lagt til grunn i oppfølgingen fra Regjeringens side. Nå skal, som sagt, denne saken endelig behandles i Stortinget – forhåpentligvis om ikke altfor lang tid. Senterpartiet har derfor funnet å kunne gå sammen med Arbeiderpartiet om en merknad, både fordi den tar i seg de premissene som var lagt fra flertallsinnstillingen i 1997, og fordi jeg antar og formoder at forslaget kommer til å bli lagt fram med det aller første når også finansministeren har bekreftet i det brev som finanskomiteen har fått tilsendt, at nytt takseringsreglement er under utarbeidelse i departementet.

Per-Kristian Foss (H): Ved denne høstens siste stortingsdebatt ser jeg at en del av pressen allerede har forskuttert debattens konklusjon ved å si at det har vært en «kjedelig sesjon i en spennende tid». Det som brukes som eksempel, er vel at selv salderingen av inneværende års budsjett blir lite spennende. Det må vel da kunne sies at akkurat den såkalte nysalderingen, altså salderingen av budsjettet for det året vi er inne i, sjelden har vært noen stor politisk øvelse, så akkurat det eksemplet var lite treffende valgt. Med respekt å melde kan man si mye om nysalderingen, men som måleinstrument for politisk styring er det ikke egnet i den ene eller annen retning. Det nysalderingen vel egentlig viser, er jo at politikernes evne eller mulighet til å finstyre økonomiske konjunkturer er sterkt begrenset. Går oljeprisen opp, eller går den ned, er det noe som vi stort sett kan se på. Vår evne til å påvirke det er begrenset. Hvis oppgangskonjunkturer gir noe mer avgiftsinntekter som følge av at folk kjøper noe mer biler eller betaler noe mer skatt enn forventet i Finansdepartementet, er det noe vi kan registrere, men knapt nok gjøre noe med på det nåværende tidspunkt. Sånn sett er jo nysalderingen ikke noe spennende utgangspunkt for en økonomisk debatt.

Men samtidig må jeg nok gi lederskribenten – i dette tilfellet i Aftenposten – rett i at det nye budsjettssystemet på en måte har brakt debatten om budsjettet ut av stortingssalen, for når forhandlingene om et flertallsforlik er over, er alle salig fornøyd med det, og innsatsen i debatten blir vel egentlig deretter. Det meste er tatt ut av spenning, debattlyst og debattglede. Vi har vel egentlig ikke, verken under selve budsjettdebatten eller under andre økonomiske debatter i høst, opplevd noen særlig omfat-

tende debatt om den økonomiske strategien. Det faktum at vårt land går helt andre veier enn andre land gjør i tilsvarende konjunktursituasjoner, har f.eks. i liten grad vært et debatttema. Det beklager jeg, det kunne vært gjort annerledes. Men finanskomiteens leder jubler over at vi har fått en ny regjering og over at den nye regjeringen ikke bruker den gamle regjeringens triks, nemlig ved slutten av året å fylle på de poster som i budsjettforliket for det kommende år er kuttet, slik at man på en måte jevner ut mulige smerter. Det skjedde jo i fjor, og vi var blant de partier som kritiserte det. Det at denne regjeringen ikke gjentar det trikset og ikke påfører seg stortingsflertallets kritikk for det, synes jeg nok kanskje er et lite plusspoeng. Men det er vel veldig få utenfor denne sal som merker seg det som et politisk skifte.

Det som jo er tilfellet, er at det er de samme partiene som roser hverandre i høst, som roste hverandre i fjor – de har bare byttet stoler. De roser hverandre for en politikk som de gjerne vil ha mer av. Skjønt mer av, det kan man jo være i tvil om, for de som bare har fulgt stortings-salens debatt, får et inntrykk av at konjunkturavgiften for bygg er vedtatt. Det er den jo formelt sett, men reelt har, så vidt jeg forstår, stortingsflertallet allerede kommet til den erkjennelse at dette var, unnskyld uttrykket, ganske dumt gjort – det kunne vært brukt sterkere uttrykk også, de brukes jo gjerne i pressen – og man er på vill flukt for å finne noe nytt. Det er som finanskomiteens tidligere leder, Lars Gunnar Lie, uttrykte det i dagens aviser: Det gikk vel kanskje litt for fort på et herværende hotell i sene nattetimer. Men i salen gir man altså et inntrykk av at dette er en realitet. Det kommer, man skal liksom late som om norsk arbeidsliv skal innrette seg etter det, men man sier underhånden når man har høringsmøte med de samme næringsinteresser i dette hus, men utenfor denne sal, at ta det med ro, dette skal vi nok sørge for å fikse.

Det er vel ikke akkurat slikt som skaper interesse for stortingsdebattene. Jeg tror knapt nok det skaper respekt for politikk. På godt norsk heter dette dobbeltspill, og det er vel ikke noe som akkurat står blant politikkenes fremste øvelser, for å si det forsiktig.

Jeg skal la ytterligere kommentarer til nysalderingen i forbindelse med sak nr. 1 ligge med det, jeg vil bare markere at det egentlig er relativt uvanlig at Stortinget endrer forslag under nysalderingen. Det at det nå skjer på et område som har betydning for norsk forskning, synes jeg faktisk er et ganske godt og symbolsk uttrykk. Det er et lite beløp, men det er et symbolsk uttrykk for at stortingsflertallet er utålmodig i forhold til Regjeringens satsing på forskning.

Sak nr. 2 gjelder kredittmeldingen. Man kunne bruke mange ord på å karakterisere det som her foregår. Jeg deltar ikke i det hylekoret som sier at alt er blitt verre i forhold til tidligere, verken på dette eller på andre områder. Vi er inne i en utvikling der finansmarkedene i Europa – og for den saks skyld i hele verden – forandrer seg. Markedene er underlagt ganske sterke strukturendringer; de banker og finansinstitusjoner som var der for ti år siden, er der ikke på samme måte i dag. De er større, de er sterkere, de er færre. Norge er en del av denne verden.

Det kan vi like eller ikke like, men å melde oss ut av en slik utvikling tror jeg vil føre til det stikk motsatte resultat, nemlig at vi blir ytterligere filialisert.

Det skjer også en ganske dramatisk endring av regelverket internasjonalt, men da kanskje særlig i Europa, på dette området. Her er det grunn til å rope et varsku, og det er det et flertall faktisk gjør i innstillingen. Et flertall uttrykker betydelig utålmodighet med Regjeringens oppfølging av innstillingen fra Hope-utvalget, et faglig utvalg som kom med en enstemmig tilråding som i korte trekk kan karakteriseres på følgende måte: et ønske om å bringe norsk regelverk for finansnæringen i overensstemmelse med gjeldende regelverk i Europa for øvrig. Med «finansnæringen» menes bank og forsikring og tiliggende herligheter – skjønt «herligheter» er kanskje ikke det mest treffende uttrykk, selv om jeg nå hørte også SVs representant omtale bankenes hovedkvarter som en del av «tilliggende herligheter», og da er vel kanskje en del ideologiske skillelinjer brutt. Men iallfall gjelder det de næringer som oftest dekkes av begrepene «bank» og «forsikring». I dette arbeidet synes jeg at Regjeringen somler unødvendig, for vi opplever jo i dag at internasjonale institusjoner på enkelte områder har bedre arbeidsvilkår i Norge enn de norske institusjoner de konkurrerer med. Man kan ikke samtidig beklage seg over at utlendinger tar over mer og mer, når man faktisk har gitt ulikheter i regelverket. Det er det som i dag gjelder på dette området.

At sentrumspartiene på dette området ikke vil følge Høyre og Fremskrittspartiets forslag, i innstillingen på side 10, får vi bare ta til etterretning, men verbalt uttrykker man den samme utålmodighet og følger vel i realiteten disse forslagene helt til akkurat siste votering.

Jeg tar på vegne av Høyre og Fremskrittspartiet opp forslaget i fem punkter på side 10 i innstillingen – det gjelder sak nr. 2.

Jeg ser ikke bort fra at de har rett som sier at det er grunn til å bekymre seg dersom utviklingen fører til at samtlige norske finansinstitusjoner i sin helhet kommer på utenlandske hender i betydning eierskap. Nå skal man ikke overdrive eierskapets betydning, men det er viktig at det er kapasitet også til norsk eierskap i norske finansinstitusjoner.

Jeg tror et blandet eierskap har betydelige fordeler ved seg. Det faktum at en av de store norske forretningsbankene, Kreditkassen, fortsatt er Kreditkassen eller K-bank i Norge, men eid av Nordens største finansenheter, tror jeg på mange måter kan være en styrke. Man skal ikke foregripe begivenhetenes gang, men så langt vi vet hva banken vil gjøre, vil banken satse betydelig i Norge, og den vil være en tøffere konkurrent til andre norske banker enn det K-bank hittil har evnet. Den har nå en større styrke bak seg. Den er blitt en del av en mye større bank, den største banken i Norden, og det kan ha fordeler.

Vi har en bankenhet knyttet til Den norske Bank som vel er noe usikker på sin fremtid. Jeg tror nok at banken og mange i finansmiljøet er spent på hva stortingsflertallet mente med at man skulle satse på Den norske Bank som den norske finansenheten. Det har vel ikke skjedd

mye siden det ble uttalt, bortsett fra at navnet fortsatt er Den norske Bank. Men man tenkte vel ikke akkurat på å unngå navneskifte, men å koordinere norske interesser knyttet til Den norske Bank. Staten som eier har vel ikke utvist noen betydelig strategisk evne til å gjøre noe som eier for å følge opp stortingsflertallet så langt. Men vi avventer fortsatt med spenning hva Bankinvesteringsfondet vil gjøre på statens vegne.

Den tredje norske enhet er knyttet til sammenslutningen av den største andelen av de norske sparebankene og det gamle forsikringsselskapet Gjensidige, nå Gjensidige NOR. Høyre deler ikke den oppfatning som Venstre uttrykte, muligens på sentrumspartiens vegne, at ønsket om delvis aksjeselskapsmodell for dette konsernet skal få et avslag. Konsernet har selv uttrykt at denne omdannelsen, dette ønsket om også å få bruke AS-modellen for å hente kapital i markedet, er en forutsetning for videre vekst. Det synes jeg bør tillegges betydelig vekt, for dette er etter hvert blitt en meget stor norsk bank, den eneste som hovedsakelig har sitt tilhold til sparebankstrukturen. Jeg tror det er viktig at denne bankenheten får utviklingsmuligheter til også å konkurrere med de to andre store forretningsbankene. Det bør tillegges betydelig vekt. Å bare blankt gi avslag på det før saken er behandlet ytterligere, synes jeg faktisk vil være uansvarlig i forhold til hva banken selv uttrykker som sitt ønske for å kunne konkurrere.

Til slutt et par kommentarer til sak nr. 6.

Representanten Brende har omtalt saken om boligtakseringssystemet mer utførlig. La meg bare få spille opp til finansministeren, som har tegnet seg på talerlisten etter meg, for å få bekreftet det jeg forstår er en underhåndsavtale mellom Senterpartiet og Arbeiderpartiet, nemlig at boligtakseringsmeldingen skal legges frem til våren slik at den også kan behandles til våren.

Takseringssystemet ble utsatt for betydelig politisk interesse da det ble behandlet av Stortinget våren 1997. Innstillingen ble avgitt mars 1997, med et flertall bestående av Arbeiderpartiet og Senterpartiet. Per Olaf Lundteigen var saksordfører. Hans takseringssystem ble av flertallet og saksordføreren selv karakterisert som gryteferdig. Det var altså bare tekniske justeringer som skulle gjøres i departementet før systemet kunne settes i verk, eller i hvert fall legges frem som et reelt takseringssystem i proposisjons form for Stortinget.

Mitt inntrykk var at det inntrykket av gryteferdighet bleknet da innstillingen nærmet seg departementet, ikke minst under daværende senterpartistatsråd Restads ledelse. Han satt på saken i to og et halvt år uten at gryteferdigheten ble noe annet enn frosset, for å si det sånn. Det kom aldri noe ut av det. Jeg har en viss forståelse for at departementet under forskjellige ledelser har brukt tid på å tolke hva som egentlig ligger i innstillingen. For flertallsinnstillingen ble jo, da den ble avgitt, av fagfolk, jurister på skatt og ikke minst på økonomi, betegnet som uforståelig og innbyrdes motsetningsfylt, for å si det forsiktig. Men etter fire år burde vel departementet iallfall ha kunnet tolke hva de selv mener, eventuelt med visse tilhørigheter i den daværende flertallsinnstillingen.

Jeg tror det ville vært en fordel å få systemet frem av to grunner. Den ene er at det nåværende systemet er dårlig og er urettferdig, og urettferdigheten øker. Den andre grunnen er at det er klargjørende for partiene foran et valg å si hva de mener om skattlegging av hus og hjem. Det har noe med åpenhet og redelighet å gjøre, slik at dette ikke fortsatt blir liggende som et tåketeppes til etter valget.

G u n n a r B r e i m o hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Per-Kristian Foss har tatt opp det forslaget han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Øystein Djupedal (SV): Det er bestandig interessant å høre på representanter for norsk høyreside når man diskuterer strukturutvikling i næringslivet. Man kan få et slags inntrykk av at mange ting er naturgitt, at den utviklingen som foregår internasjonalt, på en måte er en ikke-stoppbar utvikling, en irreversibel utvikling, som gjør at vi som nasjon eller som storting ikke har en rolle å spille når det gjelder hvordan vi ønsker at ting skal være.

Hvis man følger den internasjonale debatten om struktur i finansnæring, er det ett viktig punkt som høyresiden her underslår. Det er at internasjonalt er det de konservative som er klare på at et nasjonalt eierskap i finansinstitusjoner er av avgjørende betydning for utviklingen av næringslivet. Det betyr at i Italia, i Frankrike, i Spania, i Portugal og i Tyskland er dette med den nasjonale forankringen i finansinstitusjoner viktig, nettopp fordi det er så utrolig viktig for utviklingen av et land.

Det vi har sett, er at i Norge har vi færre av disse, stadig færre, vi har igjen bare DnB. Mitt poeng er ikke å spørre representanten Foss om hva han synes om det, for han synes vel at det på en måte er naturgitt at hvis noen kanskje ønsker å by på DnB, så kan den også bli en del av Deutsche Bank, Dresdner Bank eller hvilken som helst bank som har finansiell styrke til å kjøpe den. Det mener ikke jeg. Jeg mener at vi som en liten nasjon har helt spesielle årsaker og grunner til å ønske å beskytte vårt nasjonale bankvesen: fordi det er viktig, og fordi det ikke er private kapitalister i Norge som er i stand til å fylle den rollen. De selger jo ut bare de får et bud. Det gjør til og med Stortinget bare det kommer et bud.

Derfor er min utfordring til representanten Foss, som uttrykte en viss bekymring for filialiseringen av norsk finansnæring: Hvordan skal vi da gjøre det? Hvis det er markedet alene som skal rå på dette felt, vil vi ikke sitte igjen med kommersielle norske forretningsbanker over tid. Hva skal vi da gjøre, hvis ikke Stortinget gjennom konsesjonspolitikken eller eierskap skal sørge for å fylle denne funksjonen?

Per-Kristian Foss (H): Jeg vet ikke om jeg i utgangspunktet helt vil bli slått i hartkorn med alle de såkalte

konservative partier som representanten nevnte fra Sør-Europa. Jeg tror det er viktig her å skille mellom partier med innslag av sterkere nasjonalistisk kultur og partier med liberalkonservativ tenkning i den økonomiske politikken. Men la nå det ligge.

Dersom et land skal være en del av en global økonomi og nyte fordelene av det, tror jeg ikke man totalt kan isolere seg fra utviklingstrekk i den globale økonomien, også når disse slår inn i finansnæringen. Jeg tror det hadde vært umulig å tenke seg at politikerne skulle fryse fast en struktur fra 1950-1960-1970-tallet inn i dette århundret, når rammebetingelsene så sterkt endrer seg.

Men samtidig er jeg enig med representanten i at bare å legge seg flat for utviklingen og tro at man ikke kan styre, er galt. Jeg tror hovedsakelig man kan styre gjennom å styrke muligheten for norsk eierkapasitet, gi norske finansinstitusjoner gode konkurransevilkår, og i noen grad gjennom konsesjonspolitikken. Det er derfor vi har en konsesjonspolitik. Men bare å si nei til ethvert eierskifte som baserer seg på at norske enheter går inn i større enheter, bl.a. den nordiske enheten som vi nå har omtalt i flere innlegg, tror jeg vil være å stikke hodet i sanden i forhold til at utviklingen allikevel vil presse på, slik den har gjort i alle land.

I Sverige har noen av de største bankene blitt en del av en nordisk enhet, også i Finland, i Danmark – utviklingstrekkene er de samme i hele Norden. Jeg tror dette er en klok måte å demme opp på for oppkjøp fra Europa for øvrig, å tenke nordisk marked og ikke bare norsk marked. Men samtidig må noen institusjoner også ha tilhørighet til Norge – derfor min omsorg bl.a. for sparebankstrukturen, som jeg forstår neste replikant vil berøre.

Terje Johansen (V): Representanten Foss og jeg er enige om flere vesentlige ting, for det første at kapitalen kjenner ingen grenser, og at det å ha et nasjonalt eierskap til minst én stor finansinstitusjon, er viktig.

Det som gjør at jeg ikke føler at Venstre er uansvarlig på noen som helst måte når vi er i stand til ganske raskt å ta standpunkt til søknaden fra Gjensidige NOR om om-danning til AS, er at i arbeidet med å restrukturere finansnæringen, slik som Stortinget faktisk har gjort i denne perioden, fra katastrofene ti år tilbake og frem til et moderne fremtidsrettet finansvesen som tjener Norge – et Norge som jo er en pengebinge – konverterer vi oljen over til finansformue. Og det ville være blodig synd, for ikke å si skam, dersom vi ikke skulle bruke denne råvaren til å skape en klynge, en finansnæring, i Norge. Da har vi faktisk gått inn og sagt at én stor forretningsbank trenger vi i Norge, på norske hender, med hovedkontor i Norge. Det er blitt DnB/Postbanken med et forsikrings-selskap i tillegg.

Men sparebankene har etter Venstres oppfatning hele tiden ligget der som en forsikring om at det fins en rygg-rad av desentralt bankliv over hele Norge. Og jeg må si at det at eierne – forresten er det jo ikke eierne, det er administrasjonen – føler at de må vokse videre i Gjensidige NOR, er greit nok. Men spørsmålet som man bør stille

seg, er om vi politikere synes at det er nødvendig. Det er jo bevist her at det er nok kapasitet til å konkurrere effektivt i Norge. Og det andre, å tro at dette skal være en uinntakelig festning som ikke kan bli oppkjøpt av andre, tror ikke jeg på. Jeg har sett nok av eksempler på at når pengebunken blir stor nok, så rakner selv den mest uinntakelige festning.

Per-Kristian Foss (H): Ja, jeg er enig med siste taler i at man skal være forsiktig med å spå om en for evig og alltid uinntakelig festning i næringslivet og finansverdenen. De kan lett bli monumenter og museer mer enn dynamiske institusjoner.

Når man bruker uttrykk som at Gjensidige NOR skal omdannes til et aksjeselskap, er ikke det presist. Det er bare en delvis bruk av AS-formen. Selskapet vil ha en eierstruktur etter omdanningen med betydelig innslag av stiftelser, som gjør at selskapet – synes jeg – vil ha en solid norsk forankret eierstruktur.

Jeg registrerer at en bank som har utviklet seg fra å være en serie mindre regionale sparebanker til å bli en landsomfattende sparebank med forretningsbanktilbud, mener at grunnfondsbevisene ikke er et tilstrekkelig virkemiddel for å hente kapital. De sier altså at med dette kan ikke vi vokse, og det dreier seg om et voksende marked. Nekter man en institusjon å vokse, står man i fare for at institusjonen stivner og ikke kan by de øvrige konkurransen. Det synes jeg er en fare. Jeg ønsker ikke at sparebankene skal frysas fast i en slik struktur, dette faktisk til beste for sparebankene, fordi de har en betydelig rolle som forretningsbankene ikke helt har hatt, og ikke kommer til å ha heller, tror jeg, nemlig å betjene mindre og mellomstore virksomheter i Norge i tillegg til privatkundene.

Øystein Djupedal (SV): Gjensidige NOR ønsker det beste av to verdener, og det kan man altså ikke få. Enten må man si at man ønsker å bli en forretningsbank, eller så må man si at man ønsker å være en sparebank. Å tro at man kan få det beste av begge disse regelverk, er etter mitt skjønnet naivt.

Men det var ikke det jeg ønsket å ta opp med representanten Foss, for den diskusjonen som representanten Foss er med på å dra opp nå, er i grunnen en veldig interessant diskusjon. Representanten Foss sier at bare norske banker får konkurransevilkår som er sammenlignbare med de andre lands finansinstitusjoner har, vil man automatisk ha en større grad av hovedkontorfunksjoner i Norge. Dette er ikke riktig, og det har aldri vært riktig. For Norge er i utgangspunktet et lite land, med et lite kapitalmarked med relativt få finansinstitusjoner, og om vi stabler alle norske finansinstitusjoner oppå hverandre, når de ikke opp til knærne på de store europeiske bankene. Det betyr at det først er på det tidspunktet at en bank har et volum og en inntjening som er interessant, at de utenlandske bankene begynner å snuse på det norske markedet for å se om det ikke finnes litt mer fortjeneste. Man går altså ikke inn og kjøper norske banker fordi man er opptatt av norsk næringsliv eller opptatt av at fiske-

oppdrettsanlegg oppover kysten skal ha kapitalbase til å utvide. Man går inn for å hente ut den fortjenesten som banken har. Og det har vi sett gang etter gang. Det betyr at når utenlandske banker har kjøpt norske finansinstitusjoner, er ikke det av idealisme – det er ingen som må tro det. Man kjøper av rene kommersielle hensyn, hvilket betyr at skal det kuttes ned, så kuttes det selvfølgelig først der det er lengst unna hovedkontoret, der belastningen med kutt er minst. Det vil bety i Norge.

Det betyr at hvis vi skal sørge for et nasjonalt eierskap, er dette ikke tilstrekkelig. Og det er der min utfordring til representanten Foss kommer inn. Hadde vi hatt store norske kapitalister å la Wallenberg, som hadde sørget for et langsiktig eierskap, hadde kanskje det vært mer fornuftig. Men vi har ikke det. Norske kapitalister er rett og slett for dårlige. Da må staten spille den rollen, og vi har mer enn nok penger. Og det er min utfordring til representanten Foss: Synes han det er fornuftig at staten spiller denne rollen?

Per-Kristian Foss (H): Vi er kommet langt når SV ønsker seg flere Wallenberg-ere. Det gjør i og for seg jeg også, i den betydning at jeg ønsker flere norske private kapitalister som er aktive, langsiktige, slik Wallenberg-familien har vært i Sverige. Men det må vel legges til at hadde det vært opp til det svenske søsterpartiet til representanten Djupedal, hadde vel ikke Wallenberg bodd i Sverige lenger. Hr. Wallenberg har eksistert som stor kapitalist i det svenske sosialdemokratiske samfunn fordi han alltid har fått dispensasjoner, alltid har kunnet leve med andre regler enn det som generelt har virket. Og det har vært en fornuftig pragmatisk politikk, men det har i alle fall ikke skjedd med den svenske ytterste venstresidens støtte.

Nei, jeg ønsker faktisk å øke den norske eierkapasiteten, bl.a. ved å legge til rette for at norske kapitalister forblir i landet. Derfor er jeg dypt uenig i regler som bl.a. innebærer at vi beskatter norske kapitalister slik – i sum formuesskatt og inntektsskatt som overgår inntekten – at man må selge seg ned i landet for å betale skatt, eller flytte ut for å betale mindre skatt. Det har jeg ikke noen sans for. Jeg har sans for å legge til rette for et bredt norsk privat Eiermiljø i tillegg. Jeg tror ikke staten kan spille en rolle når det gjelder å overta for private interesser. Staten har faktisk prøvd seg nå. Resultatet av statens eierskap er nettopp det bildet representanten Djupedal nå skjeller ut og beskriver som forferdelig. Det er staten som har hatt eierskap i de tre bankene vi snakker om, og i en av dem sitter staten faktisk fortsatt inne med en flertallspost.

Representanten Djupedals forsøk på å si at vi kan motvirke oppkjøp, altså utenlandsk kapital i Norge, ved å la norsk næringsliv og norsk finansnæring tjene mindre enn andre, har jeg liten tro på – snarere tvert imot. Det tror jeg er en medisin for nettopp å stimulere til oppkjøp. Det man da ser, er at norske institusjoner prises lavere, at reelle verdier i selskapet ikke kommer frem. Hva er da? Jo, de er meget billige oppkjøpsobjekter. Og jeg har ikke noen naiv holdning til internasjonal kapital. De kjø-

per verken for å være snille eller fordi de er dumme, de kjøper fordi det er billig. Og dessverre er det våre rammebetingelser som faktisk har gjort det billig.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: På den siste dag av Stortingets høstsesjon kan det være nyttig, som også representanten Foss sa, å oppsummere med at det har vært relativt bred enighet om hovedlinjene i den økonomiske politikken under budsjettbehandlingen i høst, om hovedlinjen om å jevne ut svingninger i økonomien, ikke å forsterke dem. Her kan man grovt sagt si at alle partier utenom Fremskrittspartiet står for den første linjen, mens Fremskrittspartiet står for den andre. Og det er på en måte hovedskillelinjen i den økonomiske politikken. Så har vi andre skillelinjer knyttet til fordelingspolitikken, hvor høyrepartiene er på den ene siden og Arbeiderpartiet og sentrum på den andre.

Vi har med andre ord fått vedtatt et budsjett som er tilpasset den økonomiske situasjonen, noe som har unngått å forsterke presset, og fra Regjeringens side er jeg glad for at de hovedmål som vi trakk opp i budsjettprosessen, har fått en bred tilslutning, både når det gjelder det å styrke fellesgodene, det å få en mer rettferdig fordeling og det å sikre trygghet for den enkeltes økonomi. Så er det innenfor budsjettene gjort endringer, men disse overordnede målsettingene står fast.

Jeg har bare lyst til å komme med noen ganske få merknader til de ulike saker som er til behandling i dag. Først kort om nysalderingen, hvor jeg bare ønsker å kommentere ett spørsmål. Det er spørsmålet om fiskeriforskningsfartøy. Arbeiderpartiet har jo vært et parti som har engasjert seg sterkt for å få til bygging av et nytt havforskningsfartøy. Så har Regjeringen sett behov for å gå ytterligere inn i saken etter at man har fått en betydelig økt kostnad ved denne investeringen. Jeg tar Stortingets beslutning om ikke å sette ned bevilgningen til forskningsfartøy i 2000 til etterretning, i den utstrekning det også blir bekreftet ved voteringen senere i dag.

Jeg har videre merket meg at både finanskomiteens flertall og mindretall her også viser til kirke-, utdannings- og forskningskomiteens merknader i Budsjett-innst. S. nr. 2 for 2000-2001, hvor komiteen peker på at det er av avgjørende betydning for fiskeriforskningen at bygging av nytt havforskningsfartøy «G.O. Sars» ikke blir utsatt.

Jeg tolker også komiteeflertallets merknad hvor de knytter sin motstand mot å sette ned bevilgningen bl.a. til at inndragning av midlene vil avskjære muligheten til å inngå kontrakt før 1. januar 2001, som et uttrykk for at flertallet ønsker at en slik kontrakt skal inngås.

Regjeringen har, som meddelt, arbeidet ut fra at det ikke skal inngås kontrakt om bygging av nytt forskningsfartøy i 2000, men har lagt opp til at man skulle komme tilbake til Stortinget med en gjennomgang av prosjektet i 2001, som følge av at kostnadene er blitt vesentlig høyere. Det er nå tolv dager igjen til fristen for å akseptere tilbudet om bygging av fartøyet går ut. Regjeringen vil undersøke om det er forsvarlig å inngå kontrakt i løpet av

den korte tiden som gjenstår, og eventuelt også her undersøke muligheten for å forlenge tilbudet. Dersom det viser seg uforsvarlig å inngå kontrakt før utløpet av 2000, og man ikke får utsatt vedståelsesfristen, vil Regjeringen måtte komme tilbake til Stortinget med en orientering om framdriften i saken. Dersom Regjeringen finner det forsvarlig å inngå kontrakt, oppfatter jeg merknaden som en tilslutning til at det kan gjøres.

Så kort om kredittmeldingen: Kredittmeldingen er jo nå i større grad enn tidligere et dokument som omhandler aktuelle saker på finansmarkedet. I årets melding redegjøres det bl.a. for oppfølgingen av Konkurranseflateutvalget, slik også flere av talerne har vært inne på. Regjeringen har valgt å legge stor vekt på oppfølgingen av det arbeidet med utgangspunkt i de forhold utredningen peker på. Samtidig er det viktig for meg å understreke det forhold at Konkurranseflateutvalgets innstilling ikke er en ferdig utredning som det bare er å sette i verk. Det er snarere en påpekning av et ytterligere utredningsbehov på viktige områder som angir en retning. Dette er jeg innstilt på at vi skal følge opp så raskt som mulig, og jeg viser til at departementet i brev av 13. juli 2000 til Banklovkommisjonen oversendte et revidert mandat for kommisjonens arbeid som ivaretar oppfølgingen av Konkurranseflateutvalgets anbefalinger på en rekke områder som krever bredere gjennomgang, samtidig som utvalget har fått frist til å legge fram sin innstilling til 1. juli 2001. Departementet vil gi oppfølgingen av den utredningen høy prioritet.

Enkelte andre spørsmål ble i revidert nasjonalbudsjett 2000 forutsatt fulgt opp i departementet. På de fleste av disse punktene er det enten satt i verk tiltak eller de er under vurdering. Som komiteen peker på i innstillingen til meldingen, er spørsmålet om tidsbegrenset ansvarlig lånekapital og vektingen av boliglån i kapitaldekningsregelverket sendt på høring med frist i januar 2001. For øvrig viser jeg til det arbeidet med nytt kapitaldekningsregelverk som skjer i regi av EU og Baselkomiteen, og som vil bli fulgt opp i det norske regelverket.

Når det gjelder flertallets merknader knyttet til muligheten for samordnet kompetanse og forvaltningsaktivitet innenfor finanskonsern, vil jeg vise til at det nå arbeides med en proposisjon om endringer i lov om verdipapirfond, og som tar opp deler av det såkalte utgiftsregelverket.

Til slutt noen merknader om boligtaksering og forslaget fra representantene Børge Brende og Erna Solberg. Jeg registrerer som positivt at også Høyre nå ser et klart behov for nye takseringsregler. Påtrykket for å få det til var ikke like sterkt forrige gang saken ble behandlet i Stortinget. Finansdepartementet arbeider nå med oppfølgingen av finanskomiteens skisse til nye takseringsregler. Selv om det er gått noe tid siden Stortinget behandlet innstillingen om boligtakseringen i 1997, ber jeg om forståelse for at den nye regjeringen har hatt begrenset tid på en så stor sak. Derfor gjenstår fortsatt viktige avveininger før saken er tilstrekkelig forberedt. Her må jeg for øvrig be om å få gjøre oppmerksom på at en grunnleggende forutsetning i vårt styresett er at om en sak er forberedt av en avgått regjering, betyr ikke det at det

grunnlaget ligger over til den nye regjeringen. Da begynner man jo på nytt. Ellers kunne det vært mange interessante innspill som hadde ligget til den nye regjeringen da den overtok.

Jeg kan forsikre Stortinget om at vi legger vekt på å holde en rask framdrift i saken. Men det viktigste er likevel at vi finner at vi har et tilstrekkelig grunnlag for å legge den fram for Stortinget. Jeg vil ikke i dag gi noen forsikringer om når et slikt grunnlag vil være avklart.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per-Kristian Foss (H): Jeg vil bare for ordens skyld korrigere finansministeren på ett punkt. Når han gir uttrykk for at det er bred enighet om hovedlinjene i den økonomiske politikken, er det riktig å si at det er et flertall for hovedlinjene i den økonomiske politikken, og det flertallet utgjøres av de avgåtte regjeringspartier og det nåværende regjeringsparti. Utover det er det ingen bred enighet.

Jeg konstaterer også – det legger jeg til for egen regning, for finansministeren berørte det ikke med ett ord – at det har vel sjelden ved et årsskifte vært større uforutsigbarhet om hva slags rammebetingelser norsk næringsliv skal leve med i det kommende år enn ved dette årsskiftet. Det jeg har gitt uttrykk for, er det representanten Lie i dagens aviser kaller noe forhastede nattlige forhandlinger på et herværende oslohotell. Det synes jeg er beklagelig, men det er et resultat som det ikke er noe å gjøre med nå før neste år starter, og vi forstår alt da skal kunne endres igjen.

Når det gjelder boligtaksering, har jeg lyst til å si at her må det være noen som ikke forteller hvordan det faktisk er, for representanter for den avgåtte regjering sier at det i Finansdepartementet lå et faglig utredet forslag til boligtakseringssystem som var klart til å bli fremmet. Jeg forstår det slik at det er et faglig arbeid, det er embetsverkets arbeid, som en avgått regjering ikke bare tar med seg og putter i en ny safe. Det ligger altså i Finansdepartementet. Den nåværende regjering ved finansministeren sier at det er et betydelig arbeid å gjøre, og man kan ikke si når man vil bli ferdig. Da må jeg si at flertallet sprekker, for Senterpartiet har basert sin støtte til Regjeringen på at dette vil bli fremmet i vår. Det var det Enoksen sa i sitt innlegg. Finansministeren bekrefter det ikke. Mitt spørsmål er da om dette er et flertall som er samkjørt, eller om det er et flertall som har som eneste formål å skjule hva de mener om boligtaksering frem til etter stortingsvalget.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Først til bruken av ordet «hovedlinjene». Når det gjelder oppslutningen om Regjeringens budsjettopplegg, er det selvsagt slik at det er et flertall, bestående av de som har inngått budsjettforliket, som står bak det. Det som var mitt poeng, er at det i en vesentlig del av den økonomiske politikken, nemlig i spørsmålet om budsjettet skal brukes til å jevne ut svingningene i økonomien eller til å øke presset og forsterke svingningene, er et nokså samstemmig

storting, med unntak av Fremskrittspartiet, som mener at man skal bruke budsjettet til å avdempe svingningene istedenfor å forsterke dem og med det drive rentenivået opp, som ville vært konsekvensen av Fremskrittspartiets politikk.

Når det gjelder spørsmålet om konjunkturavgift på næringsbygg som jeg oppfattet lå implisitt i replikantens merknader, har jeg tidligere gitt uttrykk for at Regjeringen selvsagt tar til etterretning den beslutning som Stortinget har gjort. Jeg ser at den har svakheter, og jeg er selvfølgelig innstilt på å følge opp på en best mulig måte. Men det er et åpenbart slikt at det er en del gjenstående problemstillinger knyttet til avgiften.

Når det gjelder spørsmålet om boligtaksering og embetsverkets forberedelser, er det selvsagt slik at det foregår et utredningsarbeid på embetsplan, men det er jo en grunn til at et departementet har en politisk ledelse, og en regjering må også foreta den politiske vurderingen av hvilke forslag som man mener er tilstrekkelig forberedt. Det er ikke slik at vi har et tilstrekkelig grunnlag i dag for å si at vi har et forberedt forslag til boligtaksering. Vi arbeider med sikte på at vi skal få saken fram, men jeg er ikke i dag beredt til å si på hvilket tidspunkt vi er klare til å legge den fram. Det vesentlige er at vi får fram et forslag som vi mener er godt, forsvarlig og vel forberedt.

Terje Johansen (V): Finansministeren unnlot å si noe om Gjensidige NORs søknad også i denne omgang. Det respekterer jeg for så vidt, for jeg ser godt at under behandlingen vil man helst ikke ytre seg. Men når representanten Foss trakk opp årsaken til at denne søknaden kommer, nemlig at grunnfondsbevisene gir et handikap når det gjelder anskaffelse av egenkapital på konkurransedyktige vilkår, så ser selvfølgelig vi i Venstre også det. Det jeg vil be finansministeren om, er at han i det arbeidet han nå gjør, vurderer å se på om det er andre muligheter når det gjelder rammebetingelsene for sparebanker som kan kompensere for den renteforskjell som oppstår mellom grunnfond og aksjer i det norske egenkapitalmarkedet.

En ting jeg gjerne vil understreke, er at hele problemstillingen med å omgjøre sparebanker til AS, slik jeg oppfatter det, gir meg en frykt for at sparebankene på sikt vil bli oppkjøpt. Det kan ta tre år, det kan ta ti år, og det kan muligens ta lengre tid. For det første er det slik at jo større de norske enhetene blir, som i Gjensidige NORs tilfelle, jo lettere blir det å overta en stor del av det norske marked, og jo mer attraktive blir disse enhetene. Og det er slik at de utenlandske finansinstitusjonene ut fra forhold som bl.a. representanten Foss beskrev, altså ulikheter i rammebetingelsene, er priset til det halve. Hvilket vil si at utlendinger har en enorm kjøpekraft. I tillegg er det faktisk slik at det finnes ingen konstruksjoner som gjør at eiere ikke lar seg overtale ved hjelp av penger.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Jeg fant det ikke naturlig å kommentere en sak som ligger til behandling i forvaltningen. Men når jeg blir bedt om det, har jeg lyst til å si at jeg oppfatter spørsmålet knyttet til søkna-

den som foreligger fra Gjensidige NOR, som meget komplisert og vanskelig. Det er åpenbart argumenter i begge retninger. Jeg har stor respekt for at en stor finansinstitusjon gir uttrykk for at den ikke har et godt nok grunnlag for videre utvikling, samtidig som jeg også har respekt for de synspunktene som er kommet om at man frykter for at sparebankenes karakter kan bli endret dersom man innfrir den søknaden som foreligger.

Det er også slik at spørsmålet har vært vurdert i Banklovkommisjonen, hvor et flertall har gått for at man skal åpne for aksjeselskapsformen, samtidig som det ikke er uvesentlig – for å si det forsiktig – at et stort flertall i sparebanknæringen selv, med unntak av Gjensidige NOR, går imot en slik åpning. Jeg har allerede hatt møte med Sparebankforeningen, og jeg skal nå før jul også ha møter med Gjensidige NOR og med Sparebank 1 Gruppen, som er den andre store grupperingen. Jeg ønsker å høre næringen for å få oversikt over de synspunktene og de mulighetene som måtte foreligge. Jeg hadde ønsket at vi skulle kunne ta en relativt rask beslutning. Sparebankforeningen har imidlertid lagt opp til en veldig bred prosess som innebærer at den ikke vil være klar med sin vurdering før i april. Jeg hadde ønsket at vi kunne treffe en beslutning før det, men jeg har stor respekt for at den foreningen som representerer næringen, skal få gjennomføre sin prosess. Jeg tar derfor sikte på å avvende de synspunktene som kommer fra prosessen i Sparebankforeningen før en beslutning blir tatt.

Børge Brende (H): Først til replikkvekslingen mellom finansministeren og representanten Foss. Finansministeren sa at det er bred enighet om at vi også til neste år skal ha et nøytralt budsjett. Det har han selvsagt helt rett i, men problemet er at budsjettet ikke virker nøytralt i forhold til det vi skal leve av, nemlig verdiskapningen i næringslivet. Sånn sett er det vedtatte budsjettet et av de dårligste budsjettene på veldig mange år, og det inneholder da også de største skatte- og avgiftsøkningene på en mannsalder. Det tar ikke vi i Høyre ansvar for. Men at man skal ha en fornuftig stabiliseringspolitikk, er riktig.

Finansministeren sa også at han har registrert at Høyre nå også ser behov for et nytt takseringssystem. Det er riktig at Høyre fortsatt påpeker de store svakhetene i dagens takseringssystem, men ettersom Høyres politikk er å fjerne fordelsbeskatningen av bolig og formuesskatten, har man ikke behov for et takseringssystem. Hvorfor skal man taksere noe som ikke skal beskattes? I svært mange kommuner er også Høyre for en avvikling av eiendoms-skatten, så er det sagt.

Det som det er grunn til å spørre om etter finansministerens innlegg, i og med at han ikke vil tidfeste når et nytt takseringssystem kommer på bordet, er: Hvorfor kan man ikke gå for en midlertidig sikkerhetsventil i systemet? Hvorfor kan ikke finansministeren akseptere at like boliger skal behandles likt, ikke ulikt som i dag, innenfor samme boligområde? Når man innenfor ett boligområde kan få en skattetakst på en bolig som er 100 pst. av markedsverdien, og en annen bolig kan takseres til 8 pst. av markedsverdien, hvorfor kan man ikke lage en sikker-

hetsventil inntil et nytt boligtakseringssystem er på plass, slik at ingen bolig skal ha en ligningstakst på mer enn 30 pst. av markedsverdien? Har ikke det noe med forutsigbarhet å gjøre? Har ikke det noe med rettssikkerhet å gjøre at like saker skal behandles likt? Og hele tiden unnskylder han seg med å si at boligtakseringssystemet er like rundt hjørnet. Det var begrunnelsen for å avvise forslaget i vår, og det var grunnen for å avvise forslaget for halvannet år siden.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Først om neste års budsjetts virkning på næringslivet. Jeg mener helt klart at det budsjett som nå blir vedtatt, er vel egnet til å møte de utfordringene norsk næringsliv står overfor. Jeg har ikke problemer med å se at en del av de skatte- og avgiftsendringer som gjøres, isolert sett har negative virkninger. Men mitt klare syn er at alternativet hadde vært atskillig verre. Noe av det viktigste for norsk næringsliv for å sikre sin kostnadsmessige konkurransevne er at vi unngår en ny pris- og kostnadsvekst, og da har Regjeringen, med tilslutning fra et flertall i Stortinget, lagt til grunn at dersom vi skal klare å øke innsatsen på viktige velferdsområder, uten at det samtidig blir et forsterket press i norsk økonomi som vil drive priser og kostnader og for så vidt også renter opp, er vi nødt til å dempe presset i den private delen av økonomien. Regjeringen hadde sitt forslag om å bruke konjunkturavgiften på lønnsinntekter og næringsinntekter for å møte det. Flertallet i Stortinget har utformet et annet sett av virkemidler, men hovedpoenget er jo at ved å dempe dette presset unngår vi å få ny fart i pris- og kostnadsveksten i det norske samfunnet, og vi unngår et økt press oppover på renten. Det mener jeg er av avgjørende betydning også for norsk næringsliv.

Så reiser representanten Brende spørsmål om hvorfor vi ikke i forhold til boligtaksering vil gå for et forslag om 30 pst. av markedsverdien. Men et av kjernespørsmålene her er jo hva som er markedsverdi – det er jo et av de kjernespørsmålene som et takseringssystem eventuelt kan avdekke i den utstrekning man skulle ønske det. Nå har Stortinget sagt at man skal ikke ha et takseringssystem som baserer seg på markedsverdien, men på produktionsverdien. Det vil Regjeringen innrette seg i forhold til. Men det er jo nettopp usikkerhet om denne type begreper som gjør det så viktig å få et takseringssystem som gir klare retningslinjer å forholde seg til.

Odd Roger Enoksen (Sp): Finansministeren gjør meg noe urolig i forhold til den måten han besvarer spørsmålet om framleggelsestidspunkt for nytt takseringssystem for boliger på.

Jeg har på bakgrunn av den debatt som har funnet sted over lang tid, tatt det som en selvfølge og også tolket de signalene som har blitt gitt fra Arbeiderpartiets folk, i den retning at saken ville bli lagt fram første halvår 2001. Og jeg må si at jeg ser få grunner til at så ikke skal skje. I en rekke andre sammenhenger har Arbeiderpartiets folk, også Regjeringens folk, henvist til det grunnlagsmateriale som lå fra regjeringen Bondevik, og til at man har tatt

utgangspunkt i det som var forberedt fra regjeringen Bondeviks side når man har lagt fram saker. Ikke minst gjelder det momsreformen, hvor man stadig har henvist til at det er i tråd med regjeringen Bondeviks forslag. Det er jo heller ikke uvanlig at saker som nærmest ligger ferdig til behandling hos én regjering, blir vedtatt av en ny regjering, slik det ble både av regjeringen Stoltenberg og regjeringen Bondevik i sin tid, rett nok ikke i politisk kontroversielle spørsmål, men dog.

Jeg registrerte også at finansministeren var en aktiv deltaker i debatten omkring boligsjatt i sommer og hadde klare politiske oppfatninger i forhold til spørsmålet. Og dersom det ikke kan bekrefte fra finansministerens side at nytt forslag til boligsjatt blir lagt fram før våren, må det bunne i at Regjeringen ikke er i stand til å ta stilling til spørsmålet. Det må jeg si at jeg i så fall har vondt for å tro, for det er jo andre regjeringer man har valgt å karakterisere som svake i forhold til å være i stand til å ta beslutninger, så det burde neppe være problemet for denne regjering, skal man tro det de tidligere har sagt. Andre grunner enn intern strid omkring utformingen av takseringsgrunnlaget har jeg vanskelig for å se, så jeg vil ha en bekreftelse fra statsråden på om saken vil bli framlagt første halvår eller ikke. For dersom det bunner i at man ikke politisk er i stand til å ta en beslutning i saken, vil det kunne komme til å ha avgjørende betydning for hvorledes Senterpartiet her vil måtte stemme.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Regjeringen har selvsagt som ambisjon at saken skal legges fram til våren. Men jeg har en sunn leveregel om aldri å love mer enn det jeg er helt sikker på å kunne holde, og da kan det være desto mer gledelig å kunne holde mer enn det man har lovt.

Per-Kristian Foss (H): Ja, det er en sunn leveregel det. Jeg håper også finansministeren husker hva han sa om Bjørvika-tunnelen som samferdselspolitisk talsmann: Det skulle ikke stå på penger. Så det er en sunn leveregel: Man skal ikke si mer enn man kan holde, men det skal man til gjengjeld holde.

Jeg skal bare avslutningsvis konsentrere meg om boligbeskatningen. Dette er ikke spørsmål om kapasitet i departementet, dette er et spørsmål om politisk vilje. Jeg vil minne om at Arbeiderpartiet i Innst. S. nr. 143 for 1996-97 var med på å karakterisere det takseringssystemet vi fortsatt har, på følgende måte:

«Flertallet viser til at det derfor er et påtrengende behov for avklaring av takstgrunnlaget, slik at likeartede boliger over hele landet verdsettes noenlunde likt.»

Altså «et påtrengende behov» – og den politiske vurdering av dette opphører jo ikke fordi man sitter i opposisjon. Jeg antar at også Arbeiderpartiet i opposisjon tenker henimot regjeringssmakt, i alle fall har det vært en slags tradisjon i Arbeiderpartiet, og jeg synes nok at når det faglige grunnlaget er lagt i departementet, burde det være mulig i løpet av godt og vel ett år etter regjeringsovertakelse å få fram en politisk vurdering av hva slags bolig-

takseringssystem man vil ha, særlig tatt i betraktning at det sittende regjeringsparti også var en del av det stortingsflertallet som har gitt Regjeringen et oppdrag. Man har altså gitt seg selv et oppdrag som man nå trenger ytterligere betenkningstid for å avklare.

Så mitt spørsmål går egentlig til Senterpartiet, som jo i denne sammenheng er lurt. De er en del av et flertall som forutsetter saken lagt frem i løpet av våren, men det har Regjeringen ikke vist vilje til å bekrefte. Jeg forutsetter derfor at Senterpartiet stemmer sammen med sentrumspartiene for øvrig for å pålegge Regjeringen å legge det frem, slik Senterpartiet har forutsatt.

Statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen: Det er jo vanskelig å svare på en replikk som egentlig er til andre. Som jeg sa i sted, er det selvsagt Regjeringens ambisjon å legge fram saken, men jeg går ut fra at vi er enige om at det vesentligste er at saken er godt forberedt når den legges fram, og det er min klare ambisjon å ivareta begge deler.

Presidenten: Replikkordskiftet er dermed omme.

Steinar Bastesen (TF) (ordfører for sakene nr. 3 og 5): Når det gjelder sakene nr. 3 og 5, som jeg er ordfører for, har det vært veldig liten aktivitet fra de øvrige representantene i komiteen med hensyn til å gi kommentarer til de to innstillingene. De har ikke skapt den store debatten i komiteen, så jeg går ut fra at de vil bli håndtert veldig greit her i Stortinget.

Vi debatterer i dag en viktig sak. Kredittmeldingen er etter min oppfatning en av de viktigste sakene for framtiden til Finans-Norge og Distrikts-Norge. Vi har en stor oljerikdom som vokser for hver eneste dag, og mesteparten av den plasseres i fond i utlandet. Det sies at det er et resultat av globalisering – vi må ut med pengene, vi kan ikke bruke dem i Norge, de må plasseres i utlandet, vi har ikke plass for dem her.

Når det gjelder banknæringen, slås forretningsbankene sammen, de fusjoneres, de selges til utlandet og pengene sendes etter. De kan heller ikke være her i Norge, vi har ikke plass for pengene. Det snakkes om finansielle klynger, og at det skal bli så bra, for vi må ha store enheter som skal være i stand til å betjene kundene. Allerede nå er det en rekke postnummer som det er uaktuelt for Kreditkassen/MeritaNordbanken å behandle lånesøknader fra.

Det er skremmende og for så vidt ingen uventet utvikling at det er enkelte områder i dette landet som er uinteressante som investeringsobjekt. Vi diskuterer videre forsikringsselskapenes adgang til å bli aksjeselskap. Bakgrunnen for vår restriktive finanspolitikk og for så vidt i forhold til forsikringsselskap og kredittinstitusjoner, har vært erfaringer vi hadde på 1930-tallet. Nå skal det altså åpnes for at også forsikringsselskap skal kunne omdannes til aksjeselskap. Neste skudd på stammen er sparebankene, sparebankene må bli aksjeselskap, fordi det skal skaffes til veie kapital.

Hvem er det som har fordeler at alle disse finansielle krumspringene, som jeg vil kalle det? Når folk i sparebankvesenet er fornøyd med grunnfondsbevis og klarer å betjene sine kunder, spesielt ute i distriktene, hvem er da misfornøyd? Det blir mitt spørsmål. Hvis sparebankene generelt i Norge blir omgjort til aksjeselskap, vil vi oppleve den største oppkjøpsfesten i norsk historie, en bonanza som vi aldri har sett maken til i norsk finansliv. Til fordel for hvem? Er det til fordel for de kundene som bruker disse bankene, eller er det for å gjøre enda flere folk i Aker Brygge-området til mangemillionærer? Jeg frykter for at det er det siste som er det mest interessante.

Det er min overbevisning at hvis jeg skal bygge meg et hus på Røst eller på Værøy, i Hammerfest, Mehamn eller Brønnøysund, må jeg ha en bank i nærheten for å få lånt meg noen kroner til å sette opp dette huset. Nå har jeg nettopp skissert hvordan forretningsbankene som er solgt til utlandet, allerede opererer med ikke å behandle lånesøknader fra visse distrikter. Hvis det samme skjer med privatbankene, hva er det da vi holder på med? Jo, vi strukturerer for å strukturere bort, både bankvesen og folk.

Vi har fått belæring om hvor mye verdiskaping som skal skje i fiskerinæringen. Det er nå engang sånn at fiskerinæringen befinner seg ute i distriktene, den befinner seg ikke i Oslo, heller ikke på Aker Brygge, selv om mange her skulle ønske det, slik at de fikk opp statistikken for verdiskapingen som kommer fra produksjon av fisk. Men sånn er det nå engang ikke.

Hvem skal bo ute i distriktene og betjene disse bedriftene, skape de verdiene som andre kan høste finansielle inntekter av inne i byene, når bankene er borte, og man ikke får finansiert huset sitt? Det er en plan i globaliseringens ånd at her skal det flys inn billig arbeidskraft fra lavkostland, som skal bo i ghettoer eller store boenheter, for på samme måte å fly inn forsyninger når matforsyningen er distribuert av og konsentrert til noen få selskap som styres fra utlandet. Skal det være billig arbeidskraft som skal betjene dette, mens befolkningen, de som ennå er igjen, sitter på kaikanten og dingler med føttene?

Jeg tror finansministeren og Finansdepartementet må tenke seg om før de kommer med flere forslag om aksjeselskap og mulige oppkjøpsrunder.

Jeg trekker sammenligningen med konjunkturavgiften på næringsbygg som ble presentert i dette statsbudsjettet. En rekke bygg og utbygginger rundt om i Kyst-Norge er lagt på is. Man akter ikke å sette i gang noe som helst. Man har sprengt tomter, men kan ikke begynne å bygge – man tør ikke. 10 pst. påslag på et bygg som koster 10 mill. kr, er 1 mill. kr ekstra. Hvor skal man hente pengene fra? Men det verste av alt er at når bygget er ferdig, får man ikke skrevet av på vanlig måte, man får ikke trukket fra på selvangivelsen engang. Da er begeret fullt.

Jeg synes hele planleggingen og rammebetingelsene som er skissert, vitner om lite forstand.

Til slutt må jeg knytte noen ord til taksering av bolig. Bolig har vært et diskusjonstema år etter år, og man kla-

rer ikke på noen måte å bli enige om hva som skal være rett, og hva som skal være galt. Forslaget som ligger på bordet om en 30 pst. grense, burde være enkelt å vedta i påvente av et bedre system. Jeg står sammen med Høyre om det forslaget, og jeg er stolt av det.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet, og debatten i sakene nr. 1–6 er avsluttet.

(Votering, se sidene 1505, 1510 og 1511)

S a k n r . 7

Forslag fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000 (Jf. Innst. O. nr. 23):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om forbud mot offentliggjøring av skattelister, i kombinasjon med en ordning med konsesjon for tilgang til skattelister ved konkret behov for informasjon om den enkelte skattyter»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 1511)

S a k n r . 8

Forslag fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000 (Jf. Innst. O. nr. 24):

«Stortinget ber Regjeringen utforme et lovforslag som innebærer en speilvendning av avgiftsplikten for tjenester, uten at tjenester som i dag er unntatt blir avgiftspliktige»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 1511)

S a k n r . 9

Forslag fra stortingsrepresentant Kristin Halvorsen på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000 (Jf. Innst. O. nr. 24):

«Stortinget ber Regjeringen nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå investeringsavgiften med sikte på en provenyynnøytral omlegging der man utvider avgiftsgrunnlaget og reduserer satsen»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 1511)

S a k n r . 1 0

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 32):

«Stortinget ber Regjeringen sette ned et offentlig utvalg som skal utarbeide forslag til nye forbedrede og enklere regler for registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger (dvs. forslag til nytt kapittel 2 i lov av

17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v.). Utvalget skal ha representanter for næringsliv, regnskapsmiljøer og offentlige myndigheter»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1511)

S a k n r . 1 1

Forslag fra stortingsrepresentant Børge Brende på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 39):

«Stortinget ber Regjeringen snarest sørge for at forskjellsbehandlingen som er en følge av dagens tjenestepensjonssystem mellom AFP-pensjonister og øvrige førtidspensjonerte opphører»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

S a k n r . 1 2

Forslag fra stortingsrepresentant Magnhild Meltveit Kleppa på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 39):

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med forslag om foretakspensjon som ivaretar livslang utbetaling»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

S a k n r . 1 3

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 39):

«Stortinget ber Regjeringen innen utgangen av februar 2001 fremme forslag som åpner for kollektivt investeringsvalg for engangsbetalt foretakspensjon samt med kollektivt investeringsvalg i innskuddspensjon, basert på Kredittilsynets forslag, samt finanskomiteens føringer i Innst. O. nr. 2 (2000-2001) om lov om innskuddspensjon»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

S a k n r . 1 4

Forslag fra stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfohn på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember (Jf. Innst. O. nr. 40):

«Stortinget ber Regjeringen utsette ikrafttredelse av eiendomsskatteloven § 8 til 1. januar 2002»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

S a k n r . 1 5

Forslag fra stortingsrepresentant Bjørn Hernæs på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 34):

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at det innføres en ordning i saker der unge i alderen 12 til 15 år begår straffbare handlinger, slik at konfliktrådsbehandling alltid skal gjennomføres i disse tilfellene med mindre fornærmede motsetter seg det eller annen reaksjon iverksettes»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

S a k n r . 1 6

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 36):

«Stortinget ber Regjeringen snarest fremme lovforslag for Stortinget som skal inneholde forbud mot kastrering av gris. I en overgangsperiode, fra det nye lovforslaget blir vedtatt og frem til totalforbudet trer i kraft, skal det kun være veterinær som kan forestå kastrering av gris. Det må også legges til grunn at det ikke skal være unntak fra bestemmelsen om å nytte bedøvelse ved kirurgiske inngrep på gris og andre dyr hvor inngrepet kan påregnes å gjøre «mykje vondt»»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

S a k n r . 1 7

Forslag oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000 (Jf. Innst. O. nr. 37):

«Stortinget ber Regjeringen vurdere en ordning med transportstøtte istedenfor uføretrygd i de tilfeller bevegelsehemming er eneste grunnen til uføretrygden, og der den uføre har mulighet til fast arbeid»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 1512)

Kirsti Kolle Grøndahl gjeninntok her presidentplassen.

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Før vi starter med votering i sakene fra finanskomiteen, har Lars Gunnar Lie bedt om ordet til stemmeforklaring.

Lars Gunnar Lie (KrF): Det dreier seg om sak nr. 2, der det er eit framlegg frå mindretalet, Framstegspartiet og Høgre. Eg vil oppmoda dei to partia om å gjera dette framlegget om til eit oversendingsframlegg til Regjeringa, då innhaldet i det er i tråd med intensjonane i det som

er skrive frå fleirtalet i komiteen, og det ville vera litt uheldig om dette skulle verta nedstemt.

Odd Roger Enoksen (Sp): Det gjelder sak nr. 6, hvor Senterpartiet ikke er med i det flertallet som framsetter forslag om at «Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til nye takseringsregler for bolig innen 1. mai 2001».

På bakgrunn av den usikkerhet som finansministeren selv bidrog til å spre om hvorvidt forslag til nye takseringsregler faktisk vil bli framlagt i første halvår eller ikke, ber jeg Senterpartiets gruppe stemme for I i innstillingen.

Per-Kristian Foss (H): Det gjelder henstillingen i sak nr. 2 om å omgjøre forslaget fra Høyre og Fremskrittspartiet til et oversendelsesforslag. Innstillingen er her å lese som at sentrumpartiene meget sterkt støtter forslaget, men de vil altså ha det som et oversendelsesforslag.

På denne velvillighetens dag og – for å si det slik – i hr. Enoksens ånd, dog avgrenset til denne dag og denne sak, synes jeg det er riktig at vi gjør det om til et oversendelsesforslag. Det er et flertall som støtter det som står i forslaget, og jeg synes ikke det er riktig på den bakgrunn å få det nedstemt.

Så på vegne av Høyre og Fremskrittspartiet gjør jeg det om til et oversendelsesforslag, og ber presidenten omformulere det.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til stemmeforklaring, og da skulle vi være klare for votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har Dag Terje Andersen satt fram et forslag på vegne av Arbeiderpartiet. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2000 gjøres følgende endring:

«Kap.	Post	Formål	Kroner
1021	45	Større nyanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , nedsettes med ..... fra kr 38 000 000 til 3 700 000»	34 300 000

V o t e r i n g :

Forslaget ble med 63 mot 39 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 12.21.03)

Komiteen hadde innstillet:

I

I statsbudsjettet for 2000 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
U t g i f t e r			
20		Statsministerens kontor (jf. kap. 3020):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 47 604 000 til kr 53 004 000	5 400 000
21		Statsrådet (jf. kap. 3021):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med ..... fra kr 88 900 000 til kr 87 100 000	1 800 000
300		Kulturdepartementet:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 66 435 000 til kr 67 235 000	800 000
320		Allmenne kulturformål:	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med ..... fra kr 31 052 000 til kr 30 252 000	800 000
	79	Til disposisjon, forhøyes med ..... fra kr 8 803 000 til kr 11 813 000	3 010 000
321		Kunstnerformål (jf. kap. 3321):	
	73	Kunstnerstipend m.m., kan overføres, nedsettes med ..... fra kr 78 219 000 til kr 75 219 000	3 000 000
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324):	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner, nedsettes med ..... fra kr 160 959 000 til kr 160 949 000	10 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med ..... fra kr 199 626 000 til kr 199 026 000	600 000
	78	Ymse faste tiltak, forhøyes med ..... fra kr 51 760 000 til kr 52 360 000	600 000
552		Nasjonale programmer og tiltak for regional utvikling:	
	90	SIVA-innskuddskapital, forhøyes med ..... fra kr 10 000 000 til kr 270 000 000	260 000 000
	91	Aksjekapital IT Fornebu, nedsettes med	260 000 000
673		Tiltak for funksjonshemmede:	
	65	Psykisk utviklingshemmede med sikringsdom, <i>kan overføres</i> , forhøyes med .... fra kr 38 200 000 til kr 40 800 000	2 600 000
800		Barne- og familiedepartementet (jf. kap. 3800):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med ..... fra kr 74 396 000 til kr 73 312 000	1 084 000
847		Kompetansesenter for likestilling:	
	50	Basisbevilgning, forhøyes med ..... fra kr 5 114 000 til kr 5 137 000	23 000
848		Likestillingsombudet:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 4 749 000 til kr 4 774 000	25 000
850		Barneombudet (jf. kap. 3850):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 6 630 000 til kr 6 664 000	34 000
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 61 947 000 til kr 62 170 000	223 000
858		Statens ungdoms- og adopsjonskontor (jf. kap. 3858):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 15 019 000 til kr 15 104 000	85 000
860		Forbrukerrådet (jf. kap. 3860):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 66 321 000 til kr 66 759 000	438 000
866		Statens institutt for forbruksforskning:	
	50	Basisbevilgning, forhøyes med ..... fra kr 16 760 000 til kr 16 933 000	173 000
867		Forbrukertvistutvalget:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 2 931 000 til kr 2 950 000	19 000
868		Forbrukerombudet:	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 8 936 000 til kr 9 000 000	64 000
1020		Havforskningsinstituttet (jf. kap. 4020):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 142 630 000 til kr 151 630 000	9 000 000
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med ..... fra kr 118 200 000 til kr 98 200 000	20 000 000
1021		Drift av forskningsfartøyene (jf. kap. 4021):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 78 530 000 til kr 82 530 000	4 000 000
1030		Fiskeridirektoratet (jf. kap. 4030):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med ..... fra kr 251 400 000 til kr 258 400 000	7 000 000
1065		Fyrtjenesten (jf. kap. 4065):	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	10 000 000
		fra kr 182 189 000 til kr 192 189 000	
1067		Trafikksentraler (jf. kap. 4067):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	3 000 000
		fra kr 22 255 000 til kr 25 255 000	
1602		Kredittilsynet (jf. kap. 4602):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	600 000
		fra kr 104 509 000 til kr 103 909 000	
1635		Oppgjør av skattefordelingstvist m.v.:	
	70	Tilbakebetaling av skatt, forhøyes med	105 500 000
		fra kr 98 700 000 til kr 204 200 000	
1650		Statsgjeld, renter m.m. (jf. kap. 5606):	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	2 000 000
		fra kr 12 000 000 til kr 10 000 000	
	88	Renter og provisjon m.m. på utenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	15 000 000
		fra kr 409 000 000 til kr 424 000 000	
	89	Renter og provisjon m.m. på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med	960 000 000
		fra kr 14 252 900 000 til kr 15 212 900 000	
1651		Statsgjeld, avdrag og innløsning:	
	90	Avdrag på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	345 000 000
		fra kr 2 697 000 000 til kr 2 352 000 000	
1733		Luftforsvaret (jf. kap. 4733):	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	123 000 000
		fra kr 3 882 399 000 til kr 4 005 399 000	
2309		Tilfeldige utgifter:	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	4 705 597 000
		fra kr 4 755 629 000 til kr 50 032 000	
2315		Lønnsregulering for arbeidstakere i det statlige tariffområdet:	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	214 346 000
		fra kr 214 346 000 til kr 0	
2800		Statens petroleumsfond (jf. kap. 5800):	
	50	Overføring til fondet, forhøyes med	75 943 000 000
		fra kr 85 120 000 000 til kr 161 063 000 000	

I n n t e k t e r

3020		Statsministerens kontor (jf. kap. 20):	
(NY)	91	Diverse refusjoner, bevilges med	2 100 000
4020		Havforskningsinstituttet (jf. kap. 1020):	
	3	Oppdragsinntekter, nedsettes med	20 000 000
		fra kr 130 000 000 til kr 110 000 000	
4030		Fiskeridirektoratet (jf. kap. 1030):	
	4	Fangstinntekter overvåkingsprogrammet, forhøyes med	2 000 000
		fra kr 10 000 til kr 2 010 000	
	8	Gebyr akvakultursøknader, forhøyes med	4 000 000
		fra kr 2 360 000 til kr 6 360 000	
	11	Avgift fiskefjørkontroll, forhøyes med	1 000 000
		fra kr 1 665 000 til kr 2 665 000	
4065		Fyrtjenesten (jf. kap. 1065):	
	2	Alminnelig kystgebyr, forhøyes med	10 055 000
		fra kr 59 960 000 til kr 70 015 000	
4066		Lostjenesten (jf. kap. 1066):	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	1	Losgebyr, nedsettes med	1 547 000
		fra kr 342 850 000 til kr 341 303 000	
4067		Trafikksentraler (jf. kap. 1067):	
	1	Sikkerhetsgebyr Grenland, nedsettes med	50 000
		fra kr 6 000 000 til kr 5 950 000	
	2	Sikkerhetsgebyr Sture og Mongstad, forhøyes med	955 000
		fra kr 5 050 000 til kr 6 005 000	
	4	Sikkerhetsgebyr trafikksentral Oslofjorden, forhøyes med	1 900 000
		fra kr 11 400 000 til kr 13 300 000	
4602		Kredittilsynet (jf. kap. 1602):	
	1	Bidrag fra tilsynsenhetene, forhøyes med	1 409 000
		fra kr 103 200 000 til kr 104 609 000	
	2	Andre inntekter, nedsettes med	600 000
		fra kr 600 000 til kr 0	
5309		Tilfeldige inntekter:	
	29	Ymse, forhøyes med	90 231 000
		fra kr 49 435 000 til kr 139 666 000	
5341		Avdrag på utestående fordringer:	
	91	Alminnelige fordringer, nedsettes med	20 281 000
		fra kr 30 223 000 til kr 9 942 000	
(NY)	95	Avdrag på lån til republikker i tidligere Jugoslavia, bevilges med	5 200 000
5350		Tilbakeføring av midler fra Statens Banksikringsfond:	
	50	Overføringer, nedsettes med	3 200 000 000
		fra kr 3 200 000 000 til kr 0	
5352		Tilbakeføring av midler fra Statens Bankinvesteringsfond:	
	90	Salg av aksjer, nedsettes med	575 000 000
		fra kr 2 754 000 000 til kr 2 179 000 000	
5501		Skatter på formue og inntekt:	
	70	Toppskatt m.v., nedsettes med	9 000 000
		fra kr 16 609 000 000 til kr 16 600 000 000	
	72	Fellesskatt, forhøyes med	5 398 000 000
		fra kr 75 602 000 000 til kr 81 000 000 000	
5506		Avgift av arv og gaver:	
	70	Avgift, forhøyes med	350 000 000
		fra kr 750 000 000 til kr 1 100 000 000	
5507		Skatt og avgift på utvinning av petroleum:	
	71	Ordinær skatt på formue og inntekt, forhøyes med	9 735 000 000
		fra kr 12 300 000 000 til kr 22 035 000 000	
	72	Særskatt på oljeinntekter, forhøyes med	16 136 000 000
		fra kr 16 400 000 000 til kr 32 536 000 000	
	73	Produksjonsavgift, forhøyes med	1 050 000 000
		fra kr 2 500 000 000 til kr 3 550 000 000	
	74	Arealavgift m.v., nedsettes med	590 000 000
		fra kr 700 000 000 til kr 110 000 000	
5508		Avgift på utslipp av CO ₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen:	
	70	Avgift, nedsettes med	154 000 000
		fra kr 3 200 000 000 til kr 3 046 000 000	
5511		Tollinntekter:	
	70	Toll, forhøyes med	400 000 000
		fra kr 1 800 000 000 til kr 2 200 000 000	
5521		Merverdiavgift og avgift på investeringer m.v.:	
	70	Avgift, forhøyes med	3 642 000 000
		fra kr 118 358 000 000 til kr 122 000 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
5531		Avgift på tobakkvarer:	
	70	Avgift, nedsettes med ..... fra kr 7 388 000 000 til kr 7 200 000 000	188 000 000
5536		Avgift på motorvogner m.m.:	
	71	Engangsavgift på motorvogner m.m., forhøyes med ..... fra kr 8 781 000 000 til kr 9 500 000 000	719 000 000
	75	Omregistreringsavgift, nedsettes med ..... fra kr 1 530 000 000 til kr 1 370 000 000	160 000 000
	76	Avgift på bensin, nedsettes med ..... fra kr 10 150 000 000 til kr 9 687 000 000	463 000 000
	77	Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift), forhøyes med ..... fra kr 4 650 000 000 til kr 4 950 000 000	300 000 000
5537		Avgifter på båter m.v.:	
	71	Avgift på båtmotorer, nedsettes med ..... fra kr 119 000 000 til kr 100 000 000	19 000 000
5541		Avgift på elektrisk kraft:	
	70	Forbruksavgift, nedsettes med ..... fra kr 5 500 000 000 til kr 4 700 000 000	800 000 000
5542		Avgift på mineralolje m.v.:	
	70	Avgift på mineralolje, forhøyes med ..... fra kr 345 000 000 til kr 500 000 000	155 000 000
5546		Avgift på sluttbehandling av avfall:	
	70	Avgift på sluttbehandling av avfall, nedsettes med ..... fra kr 523 000 000 til kr 469 000 000	54 000 000
5547		Avgift på helse- og miljøskadelige kjemikalier:	
	70	Trikloretten (TRI), nedsettes med ..... fra kr 23 000 000 til kr 4 000 000	19 000 000
	71	Tetrakloretten (PER), nedsettes med ..... fra kr 15 000 000 til kr 1 000 000	14 000 000
5555		Sjokolade- og sukkervareavgift:	
	70	Avgift, nedsettes med ..... fra kr 875 000 000 til kr 750 000 000	125 000 000
5557		Avgift på sukker:	
	70	Avgift, nedsettes med ..... fra kr 264 000 000 til kr 220 000 000	44 000 000
5565		Dokumentavgift:	
	70	Avgift, forhøyes med ..... fra kr 2 300 000 000 til kr 2 400 000 000	100 000 000
5580		Avgift på flyging av passasjerer:	
	72	Avgift, forhøyes med ..... fra kr 1 180 000 000 til kr 1 255 000 000	75 000 000
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer:	
	81	Av verdipapirer og bankinnskudd i utenlandsk valuta, forhøyes med ..... fra kr 3 000 000 til kr 15 600 000	12 600 000
	83	Av alminnelige fordringer, forhøyes med ..... fra kr 80 000 000 til kr 350 000 000	270 000 000
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank, forhøyes med ..... fra kr 2 314 000 000 til kr 3 300 000 000	986 000 000
5691		Avkastning på bevilget kapital i Statens Bankinvesteringsfond:	
	80	Avkastning på bevilget kapital, nedsettes med ..... fra kr 695 000 000 til kr 597 000 000	98 000 000
5692		Utbytte av statens kapital i Den nordiske investeringsbank:	
	80	Utbytte, forhøyes med ..... fra kr 52 000 000 til kr 53 500 000	1 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
5700		Folketrygdens inntekter:	
	71	Trygdeavgift, forhøyes med	473 000 000
		fra kr 49 827 000 000 til kr 50 300 000 000	
	72	Arbeidsgiveravgift, forhøyes med	2 900 000 000
		fra kr 67 700 000 000 til kr 70 600 000 000	
5800		Statens petroleumsfond (jf. kap. 2800):	
	50	Overføring fra fondet, nedsettes med	3 814 000 000
		fra kr 13 282 000 000 til kr 9 468 000 000	
5999		Statslånemidler:	
	90	Lån, nedsettes med	4 750 270 000
		fra kr 9 941 570 000 til 5 191 300 000	

II

Stortinget samtykker i at folketrygdens finansieringsbehov for 2000 dekkes ved statstilskudd.

III

Tilføyelse av stikkord

Stortinget samtykker i at bevilgningen under kap. 1050 Diverse fiskeriformål post 78 DNA-register for vågehval tilføyes stikkordet "kan overføres".

IV

Bestillingsfullmakt

Stortinget samtykker i at Kystdirektoratet kan inngå kontrakter knyttet til Kvitsøy trafikksentral, avgrenset til 26,6 mill. kroner utover gitte bevilgninger på kap. 1067 post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten har Per-Kristian Foss satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre.

Vi hørte alle at Per-Kristian Foss nå ved avslutningen ba om at dette forslaget skulle gjøres om til et oversendelsesforslag. Forslaget lyder da i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen i løpet av mars 2001 å legge frem for Stortinget:

1. Forslag om endring av banksikringsloven som bringer det norske regelverket for sikringsfond på linje med resten av EØS-området.
2. Sak om endring av kjernekapitalkravene for kredittinstitusjoner, slik at disse bringes på linje med EU-kravene på området.
3. Sak om endringer i regelverk og forvaltningspraksis vedrørende mulighetene norske konsern har for å samordne forvaltningen av kundemidler i verdipapirfond med den operative forvaltningen av andre kundemidler, slik at dagens norske forvaltningspraksis bringes på linje med lovgivning og praksis i andre EØS-land.

4. Sak om endring av regelverket for krysseie i finansinstitusjoner, slik at dette regelverket i sin helhet bringes på linje med EU-reglene på området.

5. Tidsplan for det videre arbeidet med oppfølging av Konkurranseflateutvalgets innstilling, samt for den videre oppfølging av det som er oversendt Banklovkommisjonen for videre utredning.»

Presidenten foreslår at forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Komiteen hadde innstillet:

St.meld. nr. 5 (2000-2001) – Kredittmeldinga 1999 – vert å leggje ved protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget samtykker i at Norge setter i kraft en skatteavtale mellom Norge og Storbritannia, undertegnet i London den 12. oktober 2000.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget gir samtykke til godkjenning av avgjerd nr. 80/99 av 25. juni 1999 i EØS-komiteen om endring av vedlegg VI om trygd til EØS-avtala.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstillet:

Stortinget samtykker i at Norge setter i kraft en skatteavtale mellom Norge og Irland, undertegnet i Dublin den 22. november 2000.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Under debatten har Per Erik Monsen satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og representanten Bastesen. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen instruere ligningskontorene om å legge til grunn at klager på dagens ligningstakster skal tas til følge ved at takst maksimalt settes til 30 prosent av husets tekniske verdi eller 30 prosent av observerbar markedspris hvis dagens ligningstakst overgår dette.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre og representanten Bastesen ble med 70 mot 32 stemmer ikke bifalt. (Voteringsutskrift kl. 12.23.14)

Komiteen hadde innstillet:

I

Stortinget ber Regjeringen fremme forslag til nye takseringsregler for bolig innen 1. mai 2001.

II

Dokument nr. 8:25 (2000-2001) – forslag fra stortingsrepresentantene Børge Brende og Erna Solberg om å instruere ligningskontorene i å fastsette ligningstakst på bolig til maksimalt 30 prosent av teknisk verdi eller observerbar markedspris – vedlegges protokollen.

Presidenten: Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti har varslet at de ønsker å stemme imot innstillingens I.

V o t e r i n g :

1. Komiteens innstilling til I bifaltes med 57 mot 46 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 12.23.57)
2. Komiteens innstilling til II bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 7

Presidenten: Det voteres over forslag fra representanten Kenneth Svendsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om forbud mot offentliggjøring av skattelister, i kombinasjon med en ordning med konsesjon for tilgang til skattelister ved konkret behov for informasjon om den enkelte skattyter.»

Presidenten vil gjøre oppmerksom på at forslaget i utgangspunktet var to likelydende forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre, men at disse nå er omgjort til ett felles forslag.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 74 mot 29 stemmer ikke bifalt. (Voteringsutskrift kl. 12.24.45)

Votering i sak nr. 8

Presidenten: Det voteres over forslag fra representanten Kenneth Svendsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 30. november:

«Stortinget ber Regjeringen utforme et lovforslag som innebærer en speilvending av avgiftsplikten for tjenester, uten at tjenester som i dag er unntatt blir avgiftspliktige.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 73 mot 30 stemmer ikke bifalt. (Voteringsutskrift kl. 12.25.17)

Votering i sak nr. 9

Presidenten: Det voteres over forslag fra representanten Kristin Halvorsen på vegne av Sosialistisk Venstreparti oversendt fra Odelstingets møte 30. november 2000:

«Stortinget ber Regjeringen nedsette et offentlig utvalg som skal gjennomgå investeringsavgiften med sikte på en provenynøytral omlegging der man utvider avgiftsgrunnlaget og reduserer satsen.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Sosialistisk Venstreparti ble mot 6 stemmer ikke bifalt.

Votering i sak nr. 10

Presidenten: Det voteres over forslag oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen sette ned et offentlig utvalg som skal utarbeide forslag til nye forbedrede og enklere regler for registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger (dvs. forslag til nytt kapittel 2 i lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v.). Utvalget skal ha representanter for næringsliv, regnskapsmiljøer og offentlige myndigheter.»

Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti har varslet at de vil stemme mot dette forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget bifaltes med 55 mot 48 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 12.26.28)

Votering i sak nr. 11

Presidenten: Det voterer over forslag fra representanten Børge Brende på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen snarest sørge for at forskjellsbehandlingen som er en følge av dagens tjenestepensjonssystem mellom AFP-pensjonister og øvrige førtidspensjonerte opphører.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 72 mot 31 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 12.27.00)

Votering i sak nr. 12

Presidenten: Det voterer over forslag fra representanten Magnhild Meltveit Kleppa på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med forslag om foretakspensjon som ivaretar livslang utbetaling.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre ble med 69 mot 34 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 12.27.40)

Votering i sak nr. 13

Presidenten: Det voterer over forslag oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen innen utgangen av februar 2001 fremme forslag som åpner for kollektivt investeringsvalg for engangsbetalt foretakspensjon samt med kollektivt investeringsvalg i innskuddspensjon, basert på Kredittilsynets forslag, samt finanskomiteens føringer i Innst. O. nr. 2 (2000-2001) om lov om innskuddspensjon.»

Sosialistisk Venstreparti har varslet at de vil stemme mot dette forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget bifaltes mot 6 stemmer.

Votering i sak nr. 14

Presidenten: Det voterer over forslag fra representanten Ingebrigt S. Sørfonn på vegne av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 14. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen utsette ikrafttredelse av eiendomsskatteloven § 8 til 1. januar 2002.»

V o t e r i n g s t a v l e n e viste at det var avgitt 75 stemmer mot og 28 for forslaget fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre.

(Voteringsutskrift kl. 12.29.00)

Marit Tingelstad (Sp) (fra salen): President! Jeg stemte feil. Jeg skulle ha stemt for forslaget.

Presidenten: Da skal resultatet av voteringen være 74 stemmer mot og 29 for forslaget.

Votering i sak nr. 15

Presidenten: Det voterer over forslag fra representanten Bjørn Hernæs på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet oversendt fra Odelstingets møte 12. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om at det innføres en ordning i saker der unge i alderen 12 til 15 år begår straffbare handlinger, slik at konfliktrådsbehandling alltid skal gjennomføres i disse tilfellene med mindre fornærmede motsetter seg det eller annen reaksjon iverksettes.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet ble med 61 mot 40 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 12.29.51)

Votering i sak nr. 16

Presidenten: Det voterer over forslag oversendt fra Odelstingets møte den 12. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen snarest fremme lovfor-
slag for Stortinget som skal inneholde forbud mot kas-
trering av gris. I en overgangsperiode, fra det nye lov-
forslaget blir vedtatt og frem til totalforbudet trer i
kraft, skal det kun være veterinær som kan forestå kas-
trering av gris. Det må også legges til grunn at det ikke
skal være unntak fra bestemmelsen om å nytte bedø-
velse ved kirurgiske inngrep på gris og andre dyr hvor
inngrepet kan påregnes å gjøre «mykje vondt.»»

Kristelig Folkeparti og Senterpartiet har varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Forslaget bifaltes med 77 mot 25 stemmer
(Voteringsutskrift kl. 12.30.59)

Votering i sak nr. 17

Presidenten: Det voteres over forslag oversendt fra Odelstingets møte den 14. desember 2000:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere en ordning med transportstøtte istedenfor uføretrygd i de tilfeller bevegelseshemming er eneste grunnen til uføretrygden, og der den uføre har mulighet til fast arbeid.»

V o t e r i n g :

Forslaget bifaltes enstemmig.

*S a k n r . 1 8**Referat*

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Da dette er det siste stortingsmøte i år 2000, vil presidenten før møtet heves benytte anledningen til å takke alle for den innsatsen som er gjort denne høsten og dette året, og ønske alle representantene, Regjeringens medlemmer, Stortingets ansatte, presselosjen og alle andre som har sitt arbeid knyttet til Stortingets virksomhet, en riktig god julhelg og et fredfullt og godt nytt år.

Første møtedag i Stortinget i 2001 er som kjent den 10. januar. Presidenten håper at representantene da vil møte glade, opplagte og med nye krefter, klare for nytt samarbeid og ny dyst.

Møte hevet kl. 12.35.
